

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΟ-ΛΟΓΟ

ΟΤΑΝ Η ΝΥΜΦΗ ΔΕΝ ΗΤΟ «ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝ»

(Το σύντομο πέ-
ρασμα του Ιερωνύ-
μου Κοσιώνη από
το πηδάλιο της Ελ-
λαδικής Εκκλησί-
ας χαρακτηρίζε-
ται αύρα πνευματικής και ηθικής αναγέννησης.

Τότε στρατεύθηκαν όλες οι δυνάμεις να τον εξο-
ντώσουν, και δυστυχώς συνεχίζουν μέχρι σήμερα να
ρίχνουν το θανατηφόρο τους δηλητήριο με σκοπό
να τον εξαφανίσουν από την ιστορία ακόμη και μετά
θάνατον. Σε έναν απ' αυτούς απαντούμε σήμερα κα-
θότι δημοσίευσε σε τοπική εφημερίδα σχόλιο αστή-
ρικτο και παραπλανητικό - που σαν αστραπή αναρ-
τήθηκε σε όλα σχεδόν τα σάιτ - με τίτλο: **“Όταν η
νύμφη δεν ήτο «εθνικόφρων»** και φέρνει
την υπογραφή του... Θεολόγου Χάρη Ανδριόπου-
λου, πρώην δημοσιογράφου και σφοδρού πολέμιου
των δώδεκα. Αργότερα θα απαντήσουμε στον δημο-
κράτη πανεπιστημιακό καθηγητή και παπά, υμνητή
του απαίδευστου, αθεολόγητου, βωμολόχου, κουντι-
κού και δικιάτορα Σεραφείμ Τίκα. Ο παραπάνω λοι-
πόν καθηγητής, μη βρίσκοντας κάτι μεμπτό και ου-
σιώδες να προσάψει στον μακαριστό Ιερώνυμο προ-
κειμένου να τον μειώσει ώστε να μη φανεί η κατωτε-
ρότητα του προϊσταμένου του άρχισε να μας μιλάει
για το σκουφάκι και την μπέρτα του Ιερώνυμου, πως
έμοιαζαν με των καθολικών, καθώς και για τον «αγα-
πισμό». Έλεος παπά μου).

συνεχίζεται στη σελ.2

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο Π. ΠΑΪΣΙΟΣ

Ο Πατήρ Παΐσιος δεν συμφωνούσε να σπου-
δάζουν οι Ορθόδοξοι θεολόγοι στην Δύση, δι-
ότι έβλεπε τον κίνδυνο να μεταφέρουν από
εκεί «πνευματικά μικρόβια» και να μολύνουν

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ (προσωπική και συλλογική)

Σήμερα, από τη συλλογή στοιχείων που
έρχονται στα χέρια μας και αφορούν τον
εφαρμοσμένο χριστιανισμό (ορθοπραξία),
θα παρουσιάσουμε άρθρο του κ. Αλεξ. Μ.
Σταυρόπουλου επ. καθηγητή του Πανεπιστη-
μίου Αθηνών που δημοσιεύτηκε στον “Εφη-
μέριο” τεύχος 9 την 1 Μαΐου 1986, με τίτλο
«ΣΥΝΑΞΗ ΑΓΑΠΗΣ» σελ. 143.

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΨΑΛΤΙΚΑ

- 'Η ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ή ΠΑΡΑΙΤΗΣΟΥ
- Ε ΡΕ ΔΟΥΛΕΜΑ ΠΟΥ ΠΕΦΤΕΙ
- ΚΟΙΜΑΤΑΙ... ΞΥΠΝΑΕΙ
ΛΕΦΤΑ ΒΛΕΠΕΙ
- ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ
Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

σελ. 8

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Κ. Λάρισας
Αριθμός Άδειας
061603

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΙΘ ΛΡ. ΦΥΛΛΟΥ 220 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Κατηγορώ ΤΗΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

.....

Ζήτε ή δεν ζήτε;

σελ5

ΤΟ ΜΗΝΙΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ κυρού ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ένα πραγματικό
προσκλητήριο ήταν το
φετινό 19ετές μηνι-
μοσυνο του μακαριστού
μας μητροπολίτη Λά-
ρισας-Πλαταμώνα και
Τυρνάβου κυρού Θεο-
λόγου που τελέστηκε
στις 26 Ιουλίου στην
ιερά Κομνηνείο Μονή
Στομίου Λάρισας.

Ο τάφος του π. Θεολόγου

συνεχίζεται στη σελ 6

ΕΛΛΑΔΑ Η ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Πατάμε, κυκλοφορούμε και κοιμούμαστε πάνω σε «ΧΡΥΣΑΦΙ»

(συνέχεια από το
προηγούμενο φύλλο)

Είχαμε γράψει στο
προηγούμενο φύλλο
για τον Ορυκτό Πλούτο
της Ελλάδας. Αναφερ-
θήκαμε στο Όσμιο, που
αν αξιοποιηθεί μπορεί
να φέρει στη χώρα μας
πολλά δις... Στο άρθρο
αυτό θα αναφερθού-
με σε μια μεγάλη σειρά άλλων μεταλλευ-

μάτων που είναι πε-
ριζήτητα διεθνώς και
υπάρχουν στην πατρί-
δα μας.

Όταν η Ελλάδα το
1980 γίνονταν το 9ο
μέλος της «Ένωσης
Οικονομικών Κρατών»
(ΕΟΚ), ο τότε πρό-
εδρος της Γκαστόν
Τορν δήλωσε: «Η Ελ-
λάδα μπαίνει στην ΕΟΚ με τρία πλεονεκτι-

συνεχίζεται στη σελ. 4

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;

(Είναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα
διάφορα επίκαιρα θέματα που οι άλλοι δεν
τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

- Γιατί τα πλούσια αραβικά κράτη
δεν δέχονται πρόσφυγες;
- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ
- ΘΑΥΜΑ ! ΤΥΧΑΙΟ ή ΚΑΚΟΣ ΟΙΩΝΟΣ;

συνεχίζεται στη σελ.3

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974 - 2015) 11ο μέρος

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Η εφημερίδα μας συνεχίζει την περιγραφή
άγνωστων σκοτεινών σημείων κατά την περι-
οδο της δικτατορίας, με τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώ-
νυμο να κονταροχτυπιέται μαζί τους και τον Σε-

ραφείμ Τίκα να παραδοκεί πότε θα βρει την κα-
τάλληλη στιγμή να καταλάβει την αρχιεπισκοπή,
διώχνοντας τα μυρίπνοα άνθη της Εκκλησίας).

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ, Η ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Π. Αυγουστίνο. Δέν έχουμε
ανάγκη ούτε από κομμουνισμό,
ούτε από σοσιαλισμό, ούτε από
την Κοινή Αγορά. Οι πολιτικοί μας
αναμένουν τη σωτηρία της Ελλά-
δος από την Κοινή Αγορά. Εγώ δι-
αφωνώ. Δεν είμαι πολιτικός, αλλά
σας το λέω καθαρά και σημειώσα-
τέ το. Η Κοινή Αγορά θα είναι ο
τάφος της Ελλάδος.

Το καπιτάλ (=κεφάλαιο, χρήμα)
θα κυβερνήσει. Θα σβήσουν τα μι-

κρά επαγγέλματα. Θα
ρθούν στην Ελλάδα
οι μεγάλοι καρχαρίες,
Ιταλιάνοι, Γάλλοι, Άγ-
γλοι..., και θ' ανοίξουν
μεγάλα καταστήματα. Επί παρα-
δείγματι θα γίνη ένα μεγάλο πα-
πουτσάδικο, που θα τροφοδοτή
τον κόσμο. Αυτοί θα κερδίζουν εκα-
τομμύρια των εκατομμυρίων και
όλα τα πτωχαδάκια, τα σπουργιτά-
κια, τα οποία τώρα ζούν και πετούν

και τρώνε λίγα σπορά-
κια, θα ψοφήσουν. Θα
ζήσουν οι γύπες και οι
κόρακες και οι μεγά-
λοι καρχαρίες αυτοί
θα κυβερνήσουν.

Αφήνω δε ότι και ηθικός η Κοι-
νή Αγορά θα είναι ο τάφος της
Ελλάδος. Θα μαζευτούν οι Ευρω-
παίοι και θα κουβαλήσουν εδώ όλη
τη διαφθορά. Τώρα τελευταία ζη-
τούν από την κυβέρνησι, να τους

παραχωρήσει ένα νησάκι, για να
το κάνουν καθαρώς νησί γυμι-
στών, και να φύγουν οι κάτοικοι
απ' αυτό. Αυτή η κατάσταση δι-
αμορφώνεται. Μπαίνουμε καθα-
ρά στην εποχή του αντιχρίστου.
Δεν χρειάζεται Κοινή Αγορά· φτά-
νει το Ευαγγέλιο, για να μας κυβερ-
νήσει. Καί ότι φτάνει φαίνεται από
το ότι και οι άθεοι το χρησιμοποι-
ούν. Αν πάτε στο Κρεμλίνο, είνε
γραμμένο με χρυσά γράμματα,
συνεχίζεται στη σελ.5

Τον Ιούλιο του 2014 συμπληρώθηκαν 40 χρόνια από το πρωτοφανές ανοσιούργημα που έγινε ποτέ στη δισχιστική Εκκλησιαστική Ιστορία. Δώδεκα (12) μητροπολίτες σφαγιασθήσαν σε μια νύχτα από ανθρώπους της αρχιεπισκοπής (!) χειρότερους των τζιχαντιστών και δοθείσης της ευκαιρίας – της δρυός πεσούσης – το βορβορώδες κενόδοξο εκκλησιαστικό αυτό κατεστημένο επέπεσε σαν όρνεο επί της διαλυμένης Αρχιεπισκοπής να αρπάξει όσο πιο μεγάλο κομμάτι μπορούσε μετερχόμενο κάθε αθέμιτο μέσο. Μάλιστα, ελπίζοντας και μη στον δεσποτικό θώκο, πλήρωναν όσο-όσο στους ιεροράπτες προκειμένου, εγκαίρως, να τους ετοιμάσουν τις ονειρεμένες δεσποτικές στολές.

Όλοι αυτοί – όσοι κατάφεραν να αναρριχηθούν – προσπάθησαν να καταστρέψουν και να εξαφανίσουν κάθε ιστορικό υλικό αναφερόμενο στην περίοδο του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Α΄, χαρτζιλικώνοντας δημοσιογραφικά συγκροτήματα και δημοσιογράφους – όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει και θα γράψουμε – για να μην πληροφορηθεί ο κόσμος το τεράστιο έργο του στην περίοδο της αρχιερατείας του αφενός και τις σκοτεινές νυχτερινές μυστικές συσκέψεις σε τακτά διαστήματα στις οποίες κατέστρωναν σχέδια εξόντωσης κάθε αντιφρονούντα αφετέρου.

Μία από τις πολλές αυτές συσκέψεις ήταν και της 19^{ης} Μαΐου στην οποία συμμετείχαν 16 δεσποτάδες – μέσα στην αρχιεπισκοπή – εκλεγόντας 11 δεσποτάδες και κάνοντας 3 μεταθέσεις. Νύχτα ζοφώδης, κατά την οποία, παλιοί και νέοι δεσποτάδες, προετοίμασαν στη συνωμοτική αυτή σύσκεψη το μεγάλο μακελειό – την καρατόμητη των 12 μητροπολιτών. Την επομένη δε (11 Ιουλίου), μετά από συνοπτικές διαδικασίες ανακοινώθηκε η καταδικαστική απόφαση των εννέα (9)!

Το τελευταίο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης – με αριθμό 284, ημερομηνία 23 Ιουλίου 1974 και το έμβλημα της δικτατορίας – περιέχει τα διατάγματα εκθρόνισης των παραπάνω μητροπολιτών και την εγκατάσταση των νέων. Στα διατάγματα αυτά δεν υπάρχουν υπουργικές υπογραφές – μπορεί να το ελέγξει οποιοσδήποτε – διότι δεν υπήρχε Κυβέρνηση μια και ο Πρωθυπουργός

με τους υπουργούς είχαν εξαφανιστεί και ο χουντικός πρόεδρος Γκιζίκης από το πρωί της 23/7/74 αναζητούσε προσωπικότητα να καλύψει το κενό εξουσίας, ώσπου το βράδυ έφτασε ο Κ. Καραμανλής και ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας.

Δεσποτάδες – μέσα σ' αυτή την αναμπουμπούλα – με επικεφαλής τον Νέας Σμύρνης Χρυσόστομο – που αντικανονικά και παράνομα κατέλαβε μητρόπολη –, πήγαν στο Εθνικό Τυπογραφείο και “επιστάτησαν” στη δημοσίευση των διαταγμάτων ώστε να διασφαλίσουν τα έργα τους.

Αυτός είναι και ο λόγος που μέχρι σήμερα ο κόσμος δεν γνωρίζει τί έγινε το 1974. Και αν κάποιοι από τους παλαιούς γνωρίζουν κάτι, αυτό είναι διαστρεβλωμένο από την παραπληροφόρηση. Δικαιολογημένα αρκετοί αναγνώστες από την Ελλάδα και το εξωτερικό μας ζητούν να γράψουμε πώς έχουν αυτά τα γεγονότα. Δεν σας κρύβουμε ότι στην προσπάθεια της αναζήτησης βρεθήκαμε μπροστά σε μεγάλη έκπληξη, διότι πολλά απ' τα αρχεία καταστράφηκαν, άλλα παραποιήθηκαν, και άλλα το δημοσιογραφικό πέπλο τα σκέπασε για να τα αποκαλύψει μόνον όταν θελήσει να παραπληροφορήσει το αναγνωστικό κοινό.

Ευτυχώς όμως υπάρχουν ακόμα στη ζωή τα τέσσερα (4) διαμάντια που διατέλεσαν βοηθοί του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου (ο Ανδρούσης Αναστάσιος, ο Βρεσθένης Δημήτριος, ο Αχελώου Ευθύμιος και ο Ευρίπου Βασίλειος) τα οποία η Σεραφειμική και Χριστοδουλική καμαρίλα τα έβγαλε “άχρηστα-ανίκανα” να ποιμάνουν, έστω και μια μικρή, ελλαδική μητρόπολη.

Ο επίσκοπος Ανδρούσης Αναστάσιος – καθηγητής πανεπιστημίου – έφυγε στην Αφρική, και εκεί οργάνωσε την μεγαλύτερη ιεραποστολή στον κόσμο. Βλέποντας ο Οικ. Πατριάρχης τη δραστηριότητά του του ανέθεσε την ανασύσταση και οργάνωση της ανάπτυξης αλβανικής εκκλησίας μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος. Και ιδού τα αποτελέσματα.

Ο επίσκοπος Βρεσθένης Δημήτριος – καθηγητής Πανεπιστημίου – έφυγε στην Αμερική. Εκεί ο Οικ. Πατριάρχης του ανέθεσε την διαπίμανση της μεγαλύτερης αρχιεπισκοπής στον κόσμο Β. & Ν. Αμερικής.

Με τους άλλους δύο θα ασχοληθούμε ειδικά για να καταφανεί ο εμπαιγμός των από τους άθλους Αρχιεπισκόπους και το περιβάλλον τους. Απ' αυτούς και από άλλους, που είναι στη ζωή ακόμα, διασταυρώσαμε τις πληροφορίες και τις δημοσιεύουμε σε συνέχειες, από τον Ιούλιο 2014, με τον τίτλο «Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974-2014)», «Μαύρες σελίδες της Εκκλη-

σιαστικής Ιστορίας”.

Τα δημοσιεύματά μας ενόχλησαν κάποιους που συνηθίζουν να το παίζουν σε πολλά ταμπλό, ανάλογα με τις εποχές και τις προσωπικές τους επιδιώξεις, προσκολλώμενοι σε ξενιστές αμφιβόλου ηθικής και ποιότητας και γελοιοποιούμενοι κάθε φορά όταν σπεύδουν να εξαφανίσουν προηγούμενους διθυράμβους ενοχλητικούς στα νέα αφεντικά.

Τα επιχειρήματά τους είναι τόσο φθηνά που πραγματικά προκαλούν γέλιο. Δε θα χρειάζονταν καν να απαντήσουμε εάν ήταν δημοσιογραφικά, διότι κατ' επανάληψη δημοσιεύσαμε τις απόψεις διασήμων δημοσιογράφων για το σινάφι τους. Σήμερα θα υπενθυμίσουμε τα λόγια του διαπρεπή αμερικανού δημοσιογράφου John Swinton λέγοντος: «*Η δουλειά του δημοσιογράφου είναι να καταστρέφει*

επιστολή κρύβει σκοπιμότητα αφού δεν δημοσιεύθηκε πριν από 10-20 χρόνια (γι' αυτό θα ασχοληθούμε αργότερα).

Άλλοι πάλι, που προσπαθούν να πάρουν ΔΟΚΤΟΡΑ πατώντας σε ψεύτικες (είναι εποχή που ακμάζει η ψευτιά, η απάτη, η αρπαχτή) συγγραφικές εργασίες, σε αλλοιωμένα περιστατικά και γεγονότα (τα οποία εάν κυκλοφορήσουν και καταγγελθούν θα διωχθούν ως νομικά παραποιημένα και ψεύτικα) σπεύδουν με αστεία δημοσιεύματα να γίνουν αρεστοί σε τέως και νυν ναρκισσευόμενους.

Σήμερα θα σχολιάσουμε ένα δημοσίευμα, που παρ' ότι καταχωρήθηκε σε τοπική εφημερίδα, πήρε μεγάλες διαστάσεις λόγω της ανάρτησής του σε διάφορες ιστοσελίδες.

Το δημοσίευμα ανήκει σε πρώην

ωτικών υπό προϋποθέσεις.

«*Σήμερα* – γράφει ο νέος ΘΕΟΛόγος – *μοιάζει με αστείο. Οι κάποια ηλικίας – 60άρηδες, ας πούμε, και άνω – μάλλον θα γελοιοσαν... Υπήρχε περίοδος που στη χώρα μας η διενέργεια του ιερού μυστηρίου του γάμου (κατά τον Απ. Παύλο “μέγα μυστήριον” Εφεσ. 5, 25-32) τελούσε, όχι υπό τους δεδομένους για τη χριστιανική θρησκεία θεολογικούς όρους και προϋποθέσεις αλλά πολιτικούς! Γυρνάμε 48 χρόνια πίσω, στη θλιβερή επέτειο της εγκαθίδρυσής της δικτατορίας της 21^{ης} Απριλίου 1967... κατά τη διάρκεια της οποίας για να δημιουργήσει οικογένεια ένας αξιωματικός... θα έπρεπε προηγουμένως να ελέγξει το πολιτικό “ποιόν” της αγαπημένης του, διότι σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της τότε εποχής... το “Ηοαία χόρευε”... καθίστατο απαγορευτικό καθώς η “Υπηρεσία” ηρνεύτο να εγκρίνει την τέλεση γάμου και οι επιμένοντες να νυμφευθούν απειλούντο με απόταξη...». Και συνεχίζει: «*Αυτό, όμως, δεν ήταν τόσο περίεργο. Το πραγματικά περίεργο ήταν ότι στις αντικανονικές αυτές παρεμβάσεις συνέδραμε και η ίδια η υπό τον τότε Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Α΄ (Κοτσώνη) διοίκηση της Εκκλησίας».**

Δεν μας λέει όμως ο “καλός” δημοσιογράφος-Θεολόγος, σε ποιο σημείο συνέδραμε ο μακαριστός Ιερώνυμος; Ο ίδιος προηγούμενως μας είπε ότι η υπηρεσία του απαγόρευε να παντρευτεί. Τότε πώς καταλογίζει ευθύνες στον Ιερώνυμο; Και γιατί αποφεύγει να μας πει ότι η απαγόρευση αυτή προϋπήρχε του Ιερωνύμου χρόνια πολλά;

Δεν θα ασχοληθούμε με το γραφείο («Α2») ούτε με τα 2-3 συγγράμματα που αναφέρει για να δείξει ότι είναι πολύ διαβασμένος, διότι είναι γνωστό τοις πάσι ότι για το θέμα αυτό κυκλοφορούν πολλές δεκάδες βιβλία. Θα σταθούμε στη φράση «*Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ “ΕΠΙΣΗΜΗΣ” ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ*», που αναφέρει: «*Για τις αντιχριστιανικές αυτές συμπεριφορές η τότε, υπό τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Α΄ (τον και καθηγητή Κανονικού Δικαίου), Διοικούσα Εκκλησία, ενώ θα όφειλε, ασφαλώς, να ορθώσει το ανάστημά της και υπερασπιζόνας το Ευαγγέλιο και τους Ιερούς Κανόνες, ν' αντιδράσει δυναμικά στην συγκεκριμένη ωμίμ παρέμβαση... Αλλά και, επί της ουσίας, συνέδραμε στο έργο της δικτατορίας καθώς τις αντιουσιαστικές και προδύλως αντιχριστιανικές προϋποθέσεις της “εθνοφροσύνης” που εθέσπιζε το καθεστώς για να παραχωρήσει άδεια γάμου σε μελλονύμφους στρατιωτικούς, η Εκκλησία της ενσωμάτωνε σε “οδηγίες” και εγκυκλίου της, συνεργώντας στην κατάφωρη παραβίαση της θρησκευτικής ελευθερίας. Ο ίδιος ο Ιερώνυμος Α΄». Και αναφέρεται σε βιβλίο του Ιερωνύμου (1829 ημέρας – 17 Μαΐου 1967 / 16 Μαΐου 1972 – εις το Πηδάλιον, Τ.Α΄ σελ. 195).*

Δεν γνωρίζουμε αν κοιμάται ή συχα με τα όσα ψευδή αραδιάζει. Διαβάστε τη σελίδα 195 (φωτ. στο κέντρο) που υποδεικνύει και πιστεύουμε ότι κι εσείς θα εξοργισθείτε, δι-

**1829 ΗΜΕΡΑ
 (17 ΜΑΪΟΥ 1967- 16 ΜΑΪΟΥ 1972
 ΕΙΣ ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΤΟΜΟΣ Α
 ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ**

- 3) Πιστοποιητικά υγείας. Καθ' Ινας σας πρέπει να φέρη από παθολόγον ιατρό πιστοποιητικό υγείας γιά γάμο.
- 4) Τό απόκομμα δημοσιεύσεως αγγελίας σέ μιά ημερησία εφημερίδα τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από την ημέρα της τελέσεως του γάμου.
- Β'. «Ολα τά παραπάνω είναι γιά τις συνηθισμένες περιπτώσεις γάμου. Υπάρχουν όμως και πολλές άλλες, πού έκτος από τά δικαιολογητικά πού αναφέ-ραμε χρειάζονται ακόμη και άλλα. Προσέξτε γιά νά βρήτε τήν περίπτωσην σας.
- 1) * Αν ό γαμβρός είναι στρατιωτικός, αστυνομικός ή πυροσβέστης χρειά-ζεται νά έχη και άδεια της υπηρεσίας του, πού νά του έπιτρέπη νά κάνη τό γάμο του.
- 2) * Αν ένας από τούς δύο είναι άλλου δόγματος (καθολικός, προτεστάν-της κ.λ.π.) θά ύπογράψη υπεύθην δήλωσι ένώπιον του Συμβολαιογράφου, ότι τά παιδιά πού θά γεννηθούν θά βαπτισθούν Όρθόδοξα.
- 3) * Αν ή νύμφη εχη άλλην υπηκοότητα και όχι έλληνική, θά φέρη και άδεια του Τμήματος Άλλοδαπών, γιά γάμο.
- 4) Ό τυχόν χήρος ή χήρα, θά φέρη α) τήν ληξιαρχική πράξι θανάτου του άποθανόντος συζύγου ή της συζύ-γου και β) πιστοποιητικό από τήν Μητρόπολι, πού είχε βγάλει τήν άδεια του άλλου γάμου, όπου νά αναφέρει άν εκείνος ό γάμος ήταν πρώτος ή δεύτερος.
- 5) Άν ένας από τούς δύο ή και οί δύο έρχεσθε σέ γάμο δεύτερο ή τρίτο μετά από διαζύγιο, χρειάζεται νά φέρετε και τό διαζευκτήριό σας. Πρέπει νά γράφη έπάνω «Διά γάμου» και νά αναφέρει άν ό προηγούμενος γάμος ήταν πρώτος ή δεύτερος.
- 6) Άντίγραφαν ή άπόσπασμα ποινικού Μητρώου (ό ένας από τούς δύο σας, δεν έχει σημασία ποιός).

195

την αλήθεια, να ψεύδεται κατάφορα, να διαστρεβλώνει, να διαβάλλει, να κολακεύει το θεό του χρήματος... Είμαστε υποτελείς και εργαλεία των πλοσίων... Είμαστε μαριονέτες, εκείνοι τραβάνε τα κορδόνια και εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητές μας και οι ζωές μας είναι όλα ιδιοκτησία άλλων ανθρώπων. Είμαστε διανοούμενες πόρνες».

Αυτοί που ξεπρόβαλαν τελευταία γράφοντας, παρ' ότι είναι ΘΕΟ-λόγοι (Θεολόγος είναι αλήθεια) και Δημοκράτες Πανεπιστημιακοί αποφεύγουν να εντρυφήσουν στα ουσιαστικά και εποικοδομητικά και ασχολούνται με την «μπέρτα, το σκουφάκι, τον αγαπησμό...» παρουσιάζοντας – προκειμένου να γίνουν αξιόπιστοι – ονόματα σεβαστών προσώπων, με τη διαφορά ότι τα εμφανίζουν όταν αυτά έχουν πεθάνει και αδυνατούν να βεβαιώσουν τα γραφόμενα και δημοσιεύόμενα (μασονικό εφεύρημα). Η δημοσιευθείσα

δημοσιογράφο (πολέμιο των 12 καρατομηθέντων μητροπολιτών – και του Θεολόγου, μηνητή δε του Σεραφείμ Τίκα, Δ. Μπεκιάρη, Ι. Λάππα, Θ. Κουμαριανού κ.ά.) υπογράφοντας «Θεολόγος».

Ερευνώντας τα του διωγμού των 12 στάθηκε στη φράση «κοινωνικά φρονήματα». Θεώρησε ότι έπεσε σε «φλέβα χρυσού» και έκρινε ότι ένα σχετικό σχόλιο θα ήλκυε την προσοχή των πολεμιών των 12 και θα έφερνε ανάλογες απολαβές (εύσημα, προβολή, συμπάθεια και ανάδειξη).

Ο τίτλος του άρθρου πολύ ελκυστικός «**ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ**» Δευτέρα 20 Απριλίου 2015. Υπότιτλοι: «**48 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ: «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ».**

«**Όταν η Νύμφη δεν ήταν «Εθνοκώφρων»...**».

Τα «κοινωνικά φρονήματα» και το μυστήριο του γάμου επί Επταετίας. Οι περιπτώσεις των γάμων στρατι-

ΑΓΩΝΑΣ

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
 ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
 ΛΑΡΙΣΙΑΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 220

ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Ιδιοκτήτης Εκδότης

Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ (προσωπική και συλλογική)

Το μοναδικό χρέος

«Ενορίες της σκλαβωμένης Αθήνας» θα 'πρεπε να επιγράψουμε καλύτερα το κείμενο που παραθέτουμε στη στήλη των «Περιπλανήσεων», έτσι όπως ακριβώς ο αγωνιστής Παναγής Σκουζές ονομάζει το «Χρονικό» του. Φέτος, 190 χρόνια από το τέλος της φρικτής εκείνης τυρρανίας της Αθήνας που περιγράφει ο Σκουζές, αφήνουμε να πνεύσει λίγο από εκείνο το αδούλωτο πνεύμα, που έπνεε στις καρδιές των Αθηναίων.

Χρωμαμένοι οι ίδιοι, από κεφαλής μέχρι ονύχων στον ξένο κατακτητή, δεν ξεχνούσαν, εκείνες τις δύσκολες ώρες, ότι μοναδικό χρέος, μοναδική οφειλή τους ήταν ν' αγαπάει ο ένας τον άλλο (Ρωμαίους ιγ' 8). Αυτή την αλληλεγγύη, αυτή την φιλαδελφία ως ζωντανή ενοριακή πράξη, βλέπουμε να ξετυλίγεται μπροστά μας μέσα από τις γραμμές ολίγων παραγράφων του χρονικού. Αυτή την κοινότητα, την κατά κάποιο τρόπο «συγκλήρωση του βίου παντός» πραγματοποιούσαν οι αθηναϊκές ενορίες σύμφωνα με τη μαρτυρία του Παναγιή Σκουζέ.

Πολιτισμός αγάπης

Αυτή η «συναξη αγάπης» γύρω από το Ναό, που τόσο όμορφα αναπαριστά το προοπτικό σχέδιο του Ι. Τραυλού (1964) της Εκκλησίας του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτη, Εκκλησίας μεταβυζαντινής του 16ου αιώνα στη βόρεια πλευρά του Αρείου Πάγου, θέτει καίρια ερωτήματα για την άσκηση του εννοριακού κοινοτικού πνεύματος στην εποχή μας. Η Αθήνα, ως πόλη συνεχούς θεολογικής και πολιτιστικής συμβολής, δεν είναι μόνο τίτλος Διεθνούς Συμποσίου της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Δεκέμβριο στην πρωτεύουσα.

Η Αθήνα ήταν και μπορεί να είναι μια συνεχής μαρτυρία πολιτιστική, της οποίας οι προϋποθέσεις να είναι θεολογικές, Μαρτυρία ενός πολιτισμού της αγάπης, ενός πολιτισμού της κοινότητας, που ζυμώνεται σε πρωτογενείς σχέσεις μέσα στην Ενορία. Μ' αυτόν τον τρόπο είναι ίσως δυνατό να εξακολουθήσει ν' αναγνωρίζεται μόνιμα – και όχι μόνο ν' ανακηρύσσεται άπαξ – ως πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης και των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ακόμα και των Οικονομικών.

Γιατί, τότε, αυτό το «Οικονομικών», δεν αντηχεί υποτιμημένο, αλλά «μετασχηματίζεται» στους ορίζοντες μιας αληθούς κοινοτικής οικονομίας. Αυτό, όμως, ο μετασχηματισμός απαιτεί επίπονο θεωρητικό και πρακτικό κάματο. Δεν αρκούν απλές λεκτικές υποδείξεις και πόθοι ευσεβείς. Όλοι καλούμεθα «με λογισμό και μ' όνειρο» να συμβάλλουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Οι καιροί ου μενετοί.

Το Χρονικό γράφτηκε στα 1841. Την επιμέλεια και την αποκατάσταση των χειρογράφων έκανε ο Γ. Βαλέτας. Η παράθεση γίνεται από το Γ Χειρόγραφο (1846-1847:), παράγραφοι 33-46, σ. 133-136. Αθήνα, εκδ. Α. Κολολού, 1948.

Για την παρουσίαση
Χ.Κ.

Α) Γιατί τα πλούσια αραβικά κράτη δεν δέχονται πρόσφυγες;

Η επιχείρηση κατάληψης της Ευρώπης από το Ισλάμ είναι σε εξέλιξη.

Είναι γεγονός ότι η Δύση στα χρόνια του Βυζαντίου επιδίωξε πολλές φορές την κατάκτησή του με τη διπλωματία ή με πολέμους. Αποτυγχάνοντας τελικά στο σκοπό της άφησε τα ανατολικά κράτη εξασθενημένα και αδύναμα να αντιδράσουν στους επερχόμενους Τούρκους οι οποίοι έφθασαν έξω από τη Βιέννη (1529 μ.Χ.). Στην εποχή μας παρατηρούμε μια νέα εισβολή στην Ευρώπη χωρίς όπλα αλλά με τις μάζες προσφύγων που τους ανάγκασαν με πολλούς τρόπους να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους για δήθεν μια καλύτερη ζωή.

Ελάχιστοι όμως γνωρίζουν ότι αυτό το κατακλυσμικό προσφυγικό τσουνάμι που απειλεί την Ευρώπη χρηματοδοτείται από τις πλούσιες χώρες του Κόλπου (Σαουδική Αραβία, Κατάρ, Εμιράτα...).

Επίσης ότι τα κράτη αυτά, ενώ προσφέρουν στα Ηνωμένα Έθνη εκατομμύρια για την ανακούφιση των προσφύγων (μουσουλμάνων) ανά τον κόσμο και καταδραμώνται για το κτίσιμο εκατοντάδων τζαμιών στην Ευρώπη (μόνο στη Γερμανία μιλούν για 200 τζαμιά) δεν δέχονται ούτε έναν πρόσφυγα στην πατρίδα τους.

Στην πόλη Μίκα - κοντά στη Μέκκα - υπάρχουν 100.000 κλιματιζόμενες σκηνές (με δωμάτια, κουζίνα, μπάνιο) χρησιμοποιούμενες μόνο 5 ημέρες το χρόνο από προσκυνητές Χάτζ για το ετήσιο ισλαμικό προσκύνημα στη Μέκκα, τον υπόλοιπο δε χρόνο μένουν κενές. Σ' αυτές θα μπορούσαν να φιλοξενηθούν μέχρι 4 εκατομμύρια πρόσφυγες. Δυστυχώς δεν τους δέχο-

Οι κλιματιζόμενες σκηνές

νται παρ' όλο ότι είναι ομόθρησκοι και με την ίδια κουλτούρα. Προτιμούν να δαπανούν εκατομμύρια στέλνοντάς τους στην Ευρώπη κι αλλού.

Ο εκπρόσωπος του Κουβέιτ Fahad Alshelaimi δήλωσε στους New York Times: «Δεν μπορούμε να δεχθούμε ανθρώπους από διαφο-

ρετικά περιβάλλοντα και από ένα άλλο μέρος, που έχουν προβλήματα ψυχολογικά, το νευρικό τους σύστημα έχει καταρρεύσει ή έχουν κάποιο άλλο τραύμα, για να συμμετέχουν στις κοινωνίες μας». Εδώ γεννιούνται εύλογα ερωτήματα:

Είναι τυχαίο ή αποτελεί ένα καλομελετημένο σχέδιο των σκοτεινών κύκλων αποβλέπον στην αποχριστιανοποίηση κυρίως της Ελλάδας και κατ' επέκταση της Ευρώπης που βρίσκεται είδη στο στάδιο αυτό;

Β) ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Η Ζάκυνθος είναι μία από τις περιοχές της Ελλάδας στην οποία από αρχαιοτάτων χρόνων έχει διαπιστωθεί και καταγραφεί η ύπαρξη πετρελαίου.

Πρώτος ο Όμηρος επισημαίνει ότι στο Κερί της Ζακύνθου υπήρχε πετρέλαιο. Ακολουθεί αργότερα ο Ηρόδοτος που επισκεπτόμενος την Ζάκυνθο περιγράφει την ύπαρξη μικρών λιμνών που το υγρό τους οι ντόπιοι συνέλεγαν σε αμφορείς.

Και άλλοι, αρχαίοι συγγραφείς, αναφέρονται στις ασφαλτούχες πηγές της Ζακύνθου, όπως ο Πλίνιος στη «Φυσική Ιστορία» του, ο Διοσκουρίδης στο «Περί Ύλης Ιατρικής» σύγγραμμά του, κ.ά.

Από τους νεώτερους συγγραφείς συναντάμε τον Γάλλο πολιτικό και ποιητή Σατωβριάνδο να επισκέπτεται την Ζάκυνθο το 1806 και να γράφει στο βιβλίο του «ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»: «Η Ζάκυνθος είναι σήμερα ξακουστή για τις πετρελαιοπηγές της». Το ερώτημα είναι. Τι πετρελαιοπηγές ξακουστές ήταν αυτές που είδε ο Σατωβριάνδος το 1806;

Από το 1848 γίνονταν προσπάθειες εξόρυξης από τον Αυστριακό Λούδ, κι ακολούθησαν η Αγγλοαμερικανική Εταιρεία υπό το Γιορκ το 1866, η Αγγλική «ΛΟΝΤΟΝ ΟΙΛ ΝΤΕΒΕΛΟΠΜΑΝ», και το 1913 πήρε τη σκυτάλη ο Ζακυνθινός επιχειρηματίας Δ. Κολαίτης που συνεταιρίστηκε με τον Άγγλον Ρόστον που εξήγαγαν 20 τόνους πετρέλαιο ημερησίως καθώς και ποσότητα λιπαντικών.

Και φθάσαμε στη περίοδο της Γερμανικής κατοχής. Από 1941 έως 1945 ο Γερμανικός πολεμικός στόλος τροφοδοτούνταν καύσιμα από τις πετρελαιοπηγές της Ζακύνθου. Αυτές τις πηγές τις έκλεισαν οι Άγγλοι «σύμμαχοι» το 1946 με τοιμέντο ταχείας πήξεως.

Το 1967-1973 ο Σωτήρης Σοφιανόπουλος, διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας «ΧΡΩΠΕΙ» έκανε νέες διανοίξεις πετρελαιοπηγών στο Κερί της Ζακύνθου όπου

Το πρόχειρο γεωτρήσιμο του 1972

έσθησε ένα κανονικό εργοτάξιο επανδρωμένο με μηχανικούς και τεχνικούς της «ΧΡΩΠΕΙ».

Να πώς το περιγράφει ο ίδιος:

«Η μεγαλύτερη γεώτρηση που είχα κάνει ήταν βάθους 120 μέτρων. Το περισσότερο, όμως, πετρέλαιο έβγαίνε από μια γεώτρηση των 18 μέτρων. Πετρέλαιο χωρίς υδροθείο, με βάση τη νάφθα. Έφθασα

να βγάξω, ανάλογα με τις υδροστατικές πιέσεις, μέχρι και 70 βαρέλια πετρέλαιο την ημέρα. Για μήνες ολόκληρους τα πετρελαιοκίνητα φορτηγά της ΧΡΩΠΕΙ κινούνταν με αυτό το καύσιμο, ενώ επί χρόνια μου ζητούσαν να τους πω το μυστικό – πώς δηλαδή κατάφερα να βγάξω νίζελ σε πρώτη φάση χωρίς διυλιστήριο!».

Ενώ του έδωσαν άδεια παραγωγής, και άρχισε την άντληση, όταν ζήτησε (την περίοδο της μεταπολίτευσης) άδεια εκμετάλλευσης τότε τα βρήκε σκούρα. Να τι λέει ο ίδιος: «Έτρεχα από το υπουργείο Βιο-

μηχανίας στη ΔΕΠ και τούμπαλιν. Σ' αυτό το δρομολόγιο με κορόιδευαν όλοι μαζί. Τράβηξα μια εταιρεία στη Ζάκυνθο και πουλούσα το πετρέλαιο που έβγαζα με κανονικό τιμολόγιο στη ΧΡΩΠΕΙ».

Η δουλειά αυτή κράτησε δύο χρόνια, όπως υποστηρίζει ο ίδιος: «Ενώ ο ίδιος ο Πρωθυπουργός Κων. Καραμανλής είχε ζητήσει από τον υπουργό Βιομηχανίας να μου δοθεί η άδεια εκμετάλλευσης, αν' αυτού μια ωραία πρωία έρχονται στο Κερί και με συλλαμβάνουν ως παραβάτη του νόμου επειδή παράγω αργό πετρέλαιο».

Το Μάιο του 1979 στη δίκη που έγινε αθώνεται. Με δικαστική όμως, απόφαση αναστέλλονται οι δύο άδειες που είχε για την παραγωγή πετρελαίου. Από τότε κανείς δεν ασχολήθηκε πια με τα πετρέλαια της Ζακύνθου.

Μια πραγματική ιστορία που άρχισε το 1965 και έκλεισε το 1976. Μια απίστευτη περιπέτεια για τον πρώην ιδιοκτήτη της ΧΡΩΠΕΙ.

Τα συμπεράσματα δικά σας!

Γ) ΘΑΥΜΑ! ΤΥΧΑΙΟ ή ΚΑΚΟΣ ΟΙΩΝΟΣ;

Την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2014 ο Πάπας Φραγκίσκος, βγήκε στο γνωστό παράθυρο του Βατικανού να μιλήσει στους συγκεντρωμένους πιστούς για την ειρήνη και για το πρόβλημα στην Ουκρανία. Αφού πρώτα ανέπεμψε σύντομη προσευχή για τον Ουκρανικό λαό, μετά παρουσίασε δύο παιδιά – ένα αγόρι και ένα κορίτσι – να στέκονται δίπλα του, και να αφήνουν δύο λευκά περιστέρια ελεύθερα να πετάξουν, ως συμβολισμό της ειρήνης που πρέπει να βασιλεύει στον κόσμο.

Ξαφνικά ένα απρόσμενο περιστατικό άφησε χιλιάδες πιστούς εμβρόντητους. Πριν προλάβουν τα ελευθερωθέντα περιστέρια να απομακρυνθούν, δύο αρπακτικά πουλιά – ένα κατάρμαυρο κοράκι και ένας γλάρος άσπρος – όρμησαν και κατασπάραξαν τα άτυχα περιστέρια!

Άφωνος ο κόσμος παρακολουθούσε το τρομακτικό θέαμα διερωτώμενος τί άραγε να συμβόλιζε το γεγονός και προσπαθούσε να δώσει απάντηση στις απορίες:

Πώς είναι δυνατόν, αναλογίζονταν, να βρεθούν τα δύο αρπακτικά – ένα του βουνού και

τ' άλλο της θάλασσας – ταυτόχρονα στο ίδιο σημείο (έξω από το παράθυρο του Βατικανού στο οποίο εμφανίζεται ο Πάπας σε επίσημες στιγμές) και τη στιγμή που αφήνονταν ελεύθερα τα περιστέρια;

Πώς πλησίασαν τη πλατεία του αγίου Πέτρου χωρίς να φοβηθούν από το πλήθος του κόσμου, την οχλαγωγία των συγκεντρωθέντων και τον εκκωφαντικό ήχο των τεράστιων καμπανών;

Μήπως ήταν θεϊκό σημάδι για ν' αποκαλύψει στο λαό την πολυπροσωπία του Πάπα και ότι τα χαμόγελα, οι αγαπολογίες, η ... ευσεβεία, οι αγκαλιές, τα φιλήματα και οι ειρηνολογίες δεν είναι τίποτε άλλο παρά προσποίηση και υποκρισία;

Μήπως οι δημόσιες προσευχές, η έκφραση

Το «φαινόμενο» της κατασπάραξης των δύο περιστεριών

λύπης για την αναταραχή στον κόσμο (Ουκρανία), τα ευχολόγια αποτελούν μέσα κάλυψης της παπικής ραδιουργίας, δεδομένου ότι πάντα πίσω από κάθε πόλεμο και αναταραχή κρύβεται το Βατικανό;

Όπως παντού, έτσι και στην Ουκρανία, δεν προσπαθεί να την αποσπάσει από την Ορθόδοξη Ρωσία, χρησιμοποιώντας ως δούρειο ίππο την Ουνία, και να την προσδέσει στην επιρροή της παπικής και προτεσταντικής Δύσης;

Μήπως όλο αυτό το βρωμερό παρασκηνίο λειτούργησε ως ύβρη απέναντι στο δικαιοκρίτη Θεό, αλλ' Αυτός, ως μακρόθυμος έκρυψε την οργή Του με το θαυμαστό αυτό σημείο, επιτρέποντας να κατακρεουργηθούν τα κατάλευκα περιστέρια, τα ψεύτικα σύμβολα ειρήνης του Πάπα;

Πατάμε, κυκλοφορούμε και κοιμούμαστε πάνω σε «ΧΡΥΣΑΦΙ»

ματα: την εμπορική ναυτιλία, τον ορυκτό πλούτο και το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων».

Η FINANCIAL TIMES σε άρθρο της το 1978 έγραφε (Βιομ. Επιθεώρηση 1978, σελ. 257): «Όταν η Ελλάδα γίνει... μέλος της ΕΟΚ, ο εκτεταμένος πλούτος της θα εφοδιάζει την Κοινή Αγορά με μεγάλη ποσότητα πρώτων υλών, που θα συμβάλουν στην εξασφάλιση ουσιαστικής αυτάρκειας της Κοινότητας ως προς τα πολλά προϊόντα».

Το έτος 1981 επισκέφθηκαν τη Μακεδονία 75 Γάλλοι δημοσιογράφοι και αφού ενημερώθηκαν για τον ορυκτό πλούτο της Ελλάδας έγραψαν σε γαλλικές εφημερίδες ότι: «Η Ελλάδα θα γίνει η μεταλλουργία της Ευρώπης...».

Στην ΕΟΚ μπήκαμε ως πλήρες μέλος το 1980. Τι έγινε όμως; Πού πήγαν τα πλεονεκτήματά μας;

ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Με τα 15 βιομηχανικά ορυκτά και τα 7 μέταλλα, που είναι σίγουρα και εκμεταλλεύσιμα, μπορεί να μπει μπρος η μηχανή της οικονομίας και σε 2-3 χρόνια ν' αρχίσουμε να ξεπληρώνουμε το χρέος.

1) Το ΟΣΜΙΟ: (είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο).

2) ΟΥΡΑΝΙΟ: Η πιστοποίηση ύπαρξης κοιτασμάτων ουρανίου στον ελληνικό χώρο είναι αδιαμφισβήτητη.

Τον Φεβρουάριο του 1998 έφθασε στην δημοσιότητα έρευνα που αφορούσε την μεγαλύτερη συγκέντρωση ραδονίου στον ελληνικό χώρο (το ραδόνιο είναι φυσικό ραδιενεργό στοιχείο που αποτελεί ένδειξη για ουράνιο στο υπέδαφος). Η μέτρηση ήταν 9550 μπεκερέλ ανά τετραγωνικό μέτρο και με όριο επιφυλακής τα 150!

Η εφημερίδα «Επενδυτής» στις 23/2/96 δημοσίευσε τα αποτελέσματα των μετρήσεων του ΙΓΜΕ (Ίδρυμα Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών) 7 διακεκριμένων επιστημόνων που μας πληροφορούσαν ότι στο όρος Σύμβολο του Ν. Καβάλας υπάρχει κοίτασμα ουρανίου που πε-

ριέχει 300 εκ. τόνους σε συμπίκνωμα ουρανίου 16% και αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα κοιτάσματα ουρανίου διεθνώς (εάν τα στοιχεία αληθείουν). Εκτός αυτού περιέχει σε μεγάλο ποσοστό και άλλα σπάνια ορυκτά, όπως Ρουτίλιο, Λουτέλιο και Λανθάνιο, που έχουν εξαιρετικά ειδικές χρήσεις στην κατασκευή πυραυλικών συστημάτων.

Η ίδια εφημερίδα («Επενδυτής») αναφέρεται και σε άλλη έρευνα που πραγματοποιήθηκε το 1969 που λέγει ότι: «Το 1969 για πρώτη φορά η χούντα, μέσω της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, απύθνη αίτημα προς τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ελεγχόμενη από Αμερικανούς Επιστήμονες) να διερευνηθεί το υπέδαφος στις περιοχές Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Πενταμελής ομάδα, υπό τον Αμερικανό πυρηνικό Α. Σμιθ, άρχισε την έρευνα το 1971 και χρειάστηκαν πέντε χρόνια για να την ολοκληρώσει. Σε διεθνές συνέδριο στη Βιέννη το 1976 έγινε γνωστό (μέσα από μια μελέτη 250 σελίδων) ότι η χώρα μας διαθέτει πλουσιότατα κοιτάσματα ουρανίου».

Το ουράνιο χρησιμοποιείται ως καύσιμο σε πυρηνικούς αντιδραστήρες και ως σχάσιμο υλικό σε πυρηνικά όπλα. Το δε απεμπλουτισμένο ουράνιο χρησιμοποιείται σε εμπρηστικά βλήματα, ως και για την κατασκευή ειδικών τύπων γυαλιών.

Η ζήτηση είναι μεγάλη, διότι, σήμερα 31 χώρες έχουν σε λειτουργία 439 πυρηνικούς αντιδραστήρες (και πάνω από 50 είναι υπό κατασκευή) παράγοντας το 14% του ηλεκτρικού ρεύματος στον κόσμο. Η Γαλλία έχει 58 αντιδραστήρες και για να λειτουργήσουν καταναλώνουν περίπου 10.000 τόνους ουράνιο το χρόνο.

Είναι σκόπιμο να αναφέρουμε ότι, οι έρευνες για ουράνιο και πετρέλαιο στην Ελλάδα άρχισαν και τελείωσαν κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, την περίοδο 1969-1974.

3) ΣΜΗΚΤΙΤΗΣ: Η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στον κόσμο στην εξό-

ρυξη σημαντικών αργίλων - μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες - της οποίας τα κύρια εξορυκτικά κέντρα είναι η Μήλος και η Κίμωλος.

Έχει μεγάλο εύρος εφαρμογών όπως είναι η διάθεση πυρηνικών αποβλήτων, τα φάρμακα, τα σαπούνια, τα χρώματα, τα κεραμικά, την συγκόλληση ρωγμών, τον καθαρισμό του νερού κ.ά.

4) ΝΙΚΕΛΙΟ: Είναι ένα στρατηγικό ορυκτό, και η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ε.Ε. με κοιτάσματα νικελίου το οποίο χρησιμοποιείται στην κατασκευή διαφόρων εργαλείων. Συγκεκριμένα ως κράμα με άλλα μέταλλα συμβάλλει στην κατασκευή πυροβόλων όπλων, θωράκιση αρμάτων μάχης, εξαρτημάτων ραδιοφώνων, άλλων ηλεκτρικών συσκευών κ.ά.

5) ΧΑΛΚΟΣ: Υπάρχει στην Ελλάδα σε μεγάλες ποσότητες και η χρήση του είναι ποικίλη. Κατασκευάζονται ηλεκτρικά εξαρτήματα μέχρι και διάφορες χημικές ενώσεις.

6) ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ: Η Ελλάδα ήταν η πρώτη σε παραγωγή αλουμινίου στην Ευρώπη χρησιμοποιούμενο σε χιλιάδες εφαρμογές.

7) ΒΩΞΙΤΗΣ: Η πατρίδα μας είναι η μεγαλύτερη βωξιτοπαραγωγός χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Βωξίτης χρησιμοποιείται για την κατασκευή αεροσκαφών, ηλεκτρικών συσκευών, μεταλλικών κατασκευών κ.ά.

8) ΜΑΓΓΑΝΙΟ: Είμαστε η μοναδική χώρα της Ε.Ε. που το υπέδαφός μας περιέχει κοιτάσματα μαγγανίου. Χρησιμοποιείται σχεδόν αποκλειστικά στην Παρασκευή ξηρών στοιχείων.

9) ΧΡΩΜΙΤΗΣ: Το χρώμιο αποτελεί τη βάση για την Παρασκευή του ανοξειδωτού χάλυβα. Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα χρωμίτη. Η κύρια ζώνη εξόρυξης βρίσκεται στο Βούρινο της Κοζάνης.

10) ΛΙΓΝΙΤΗΣ: Ως ορυκτό συμβάλ-

λει στην παραγωγή ενέργειας. Η Ελλάδα διαθέτει τόσο πολύ λιγνίτη, που εάν το εκμεταλλευόμασταν από ωρίς και σωστά, θα είχαμε γλιτώσει πολλά δισεκατομμύρια από την εισαγωγή πετρελαίου.

11) ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΣ: Υπάρχει σίγουρα στο Αιγαίο (Ιμια, ...) και πιθανόν και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Είναι σπάνιο χημικό στοιχείο απαραίτητο στην πολεμική βιομηχανία, στις πυρηνικές βόμβες και ως καύσιμο στα διαστημόπλοια. Είναι το δεύτερο ακριβότερο μετά το Όσμιο - ίσως στο μέλλον να είναι και πρώτο.

12) ΜΑΓΝΗΣΙΟ: Ο μαγνησίτης ανήκει στην ομάδα των ανθρακικών ορυκτών. Τα οικονομικά εκμεταλλεύσιμα αποθέματα στα μεταλλεία της Χαλκιδικής εκτιμώνται σε 30 εκατ. τόνους, και σε ποσότητες που εξάγονται καλύπτουν το 46% της συνολικής παραγωγής της δυτικής Ευρώπης. Χρησιμοποιείται για την παραγωγή ατράκτων των αεροσκαφών, εξαρτημάτων μηχανών αερώθησης, πυραύλων, βλημάτων, πυρίμαχων υλικών κ.ά.

13) ΧΡΥΣΟΣ: Τα συνολικά βεβαιωμένα αποθέματα χρυσού στην Ελλάδα ανέρχονται περίπου σε 63.396 τόνους (πιθανόν να είναι πολύ περισσότερα).

14) ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ, ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ: Από εκεί που, πριν μερικά χρόνια, μας έλεγαν ότι δεν «υπάρχει» πετρέλαιο και όποιος τολμούσε να μιλήσει γι' αυτό στην Ελλάδα χαρακτηριζόταν γραφικός... τώρα έφθασαν να ομολογούν ότι το Θρακικό πέλαγος, το Αιγαίο, το Ιόνιο, η Κρήτη ως τα σύνορά μας με την Λιβύη, η Ανατολική, Δυτική, Βόρεια και Νότια Ελλάδα κατακλύζονται από ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ. Μόνο νότια της Κρήτης υπολογίζεται ότι υπάρχουν 175 δισεκ. Βαρέλια (Διάβασε το άρθρο «ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ;», στην σελίδα 3).

Όσον αφορά το φυσικό αέριο υπο-

λογίζεται σε κάτι δεκάδες τρις εκατομμύρια κυβικά μέτρα με το μεγαλύτερο μέχρι στιγμής κοιτάσμα να έχει βρεθεί στην περιοχή της Κρήτης.

ΟΡΥΚΤΕΣ ΥΛΕΣ

Υπάρχουν στην Ελλάδα και άλλες 7 χρήσιμες και στρατηγικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Βιομηχανία ορυκτές πρώτες ύλες όπως: Αντιμόνιο (Sb), πλατινοειδή μέταλλα (PGE), σπάνιες γαίες (REE), γάλλιο (Ga), γερμάνιο (Ge), Ίνδιο (In). Αυτά τα έξι υπάρχουν σε σημαντικές ποσότητες στο υπέδαφος, το δε έβδομο, που είναι ο γραφίτης, σε μικρότερες.

Σε μεγάλη αφθονία έχουμε και άλλα ορυκτά που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανική, υψηλής σημασίας, όπως οι: Λευκόλιθος, χαλαζίας, ολιβίνης, περλίτης, λευκά ανθρακικά, ζεόλιθος, αζουρίτης, σμιθσονίτης, αραγωνίτης, χοντίτης, θερμοκουλίτης, μπετονίτης, άστριος, βολλαστονίτης, γύψος, τύρφη, ασβεστίτης, δολομίτης, φωσφορικά θειικά και φθοριούχα άλατα, καολίνη κ.ά.

Από τον ορυκτό πλούτο μας μπορούμε να κατασκευάσουμε τα πάντα, από αυτοκίνητα, πλοία, φάρμακα, πυρηνικά εργοστάσια, αεροπλάνα, πυρηνικά συστήματα, κάθε είδους ηλεκτρονική συσκευή (ψυγεία, κουζίνες, τσιπ υπολογιστών, κάρτες γραφικών) μέχρι και ρούχα, παπούτσια, ποτήρια και... κτίρια.

«Ναι, έχουμε τεράστιο υπεδάφιο πλούτου που ως τώρα δεν τον έχουμε εκμεταλλευτεί» (Ευριπίδης Στυλιανίδης, πρώην υπουργός).

«Ναι, έχουμε πετρέλαιο και ορυκτό πλούτο...» (Κ. Αρβανιτόπουλος, συνεργάτης Καραμανλή, Σαμαρά και υπουργός).

«Ναι, σε 4-5 χρόνια θα έχουν σπθθεί εξέδρες άντλησης πετρελαίου στο Ιόνιο» (υφυπουργός Γιαν. Μανιάτης δήλωσε το 2011).

Δυστυχώς δεν έγινε τίποτα!!!

συνεχίζεται

συνέχεια από τη σελ. 2

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΟ-ΛΟΓΟ

ΟΤΑΝ Η ΝΥΜΦΗ ΔΕΝ ΗΤΟ «ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝ»

ότι δεν γράφει τίποτα απ' αυτά που ισχυρίζεται ο ΘΕΟ-λόγος.

Και συνεχίζει χωρίς ντροπή: «Ο ίδιος ο Ιερώνυμος μάλιστα, ως Αθηνών, συνέδραμε στο έργο της δικτατορίας δίδοντας εντολές στους ιερείς της Αρχιεπισκοπής, για τις περιπτώσεις των μελλονύμφων που είναι στρατιωτικοί, να ζητούν την άδεια της Υπηρεσίας τους που τους επιτρέπει να κάνουν το γάμο τους».

Δηλαδή, μόνο οι ιερείς της Αρχιεπισκοπής - κατόπιν εντολής του Ιερώνυμου - ζητούσαν την άδεια της υπηρεσίας τους; Οι υπόλοιπες μητροπόλεις δεν την ζητούσαν; Και από πού το συμπέρανε αυτό; Γιατί δεν ρωτούσε - αν είχε αγαθή προαίρεση - κάποιους από τις εκατοντάδες συμπολίτες συνταξιούχους αξιωματικούς, που ζουν ακόμη, να πληροφορηθεί αν εκδίδονταν και πριν από τη δικτατορία άδειες γάμου και ποιες ακριβώς διαδικασίες απαιτούνταν; Μήπως και σήμερα, μετά από 40 χρόνια Δημοκρατίας, μπορεί κάποιος να πάει στην Εκκλησία ή στο Δημαρχείο να παντρευτεί χωρίς χαρτιά; Η διαστρέβλωση στο μεγαλείο της!

Το αλλοπρόσαλλο του δημοσιεύματος εί-

ναι το ότι από τη μία κατηγορεί τον Ιερώνυμο γιατί αντέδρασε και δεν μπόρεσε η δικτατορία να περάσει το «αυτόματο διαζύγιο» - το οποίο τελικά πέρασε επί Σεραφείμ Τίκα μαζί με άλλα αντιχριστιανικά κακουργήματα - και από την άλλη γιατί, δήθεν, εσώπησε μπροστά στην «εκβιαστική έκδοση του διαζυγίου του Παπαδόπουλου με την γυναίκα του (με την οποία απέκτησε τρία παιδιά - και εδώ ψέμα, διότι δύο είναι τα παιδιά και το τρίτο είναι με την δεύτερη γυναίκα που την παντρεύτηκε σχεδόν αμέσως) προκειμένου να παντρευτεί τη Δεσπ. Γάσπαρη», ενώ το γνώριζε δημοσιογραφικά - το έχουμε και μεις γράψει - ότι συγκρούστηκε σφοδρά για το θέμα αυτό με τον δικτάτορα Παπαδόπουλο.

Δεν χρειάζεται αυτή τη στιγμή να αναφερθούμε στο πόσοι και ποιοι Πρωθυπουργοί και Υπουργοί έβγαλαν μέχρι και 4 διαζύγια ενώ ο φίλος τους Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ Τίκας, όχι μόνον δεν διαμαρτυρήθηκε αλλά συνέφαγε και τους ευλόγησε με τα δύο χέρια.

Τελικά ο δημοσιογράφος είναι υπέρ ή κατά του αυτομάτου διαζυγίου;

Και για να προσδώσει στα γραφόμενά του αληθοφάνεια επιστράτευσε 2 έγγραφα - το ένα το δημοσιεύει σε φωτοτυπία - με αριθμούς, ημερομηνίες και σφραγίδες και με τίτλους: «Εξακρίβωσης ποιού μελλονύμφου» και «Κοινωνικά φρονήματα μελλονύμφου».

Δεν μας λέει όμως ο κύριος καθηγητής Θεολογίας τα έγγραφα αυτά από πότε καθιερώθηκαν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας και πότε καταργήθηκαν; (πολύ πριν και πολύ μετά από τον Ιερώνυμο).

Άρα, το δημοσίευσμά του ένα σκοπό είχε, πώς θα πλήξει τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο και το έργο του, που στα πεντέμισι χρόνια αρχιερατείας υπήρξε τεράστιο: «Ο Ιερώνυμος έκανε πράγματα, που δεν είχαν γίνει εις τα 150 χρόνια της ιστορίας της Εκκλησίας...» (κ. Τσάτσος Πρ. Δημοκρατίας, 1975).

Για να μάθει όμως ο κόσμος τον οποίο επί 40 χρόνια παραπληροφορούν ενώ γνωρίζουν ποια είναι η αλήθεια - λέμε και τα παρακάτω:

Τα «κοινωνικά φρονήματα» μπήκαν στο πετσί του Έλληνα πολίτη το 1948 με κυβέρνηση του Θεμ. Σοφούλη. Από τότε άλλαξαν 17 κυ-

βερνήσεις και 6 Αρχιεπίσκοποι μέχρι το 1967 αλλά κανείς δεν τα κατήργησε. Επίσης μετά τη δικτατορία και τον Ιερώνυμο, πέρασαν 6 Κυβερνήσεις και στο θρόνο της εκκλησίας ένας «Δημοκράτης - αντάρτης» Αρχιεπίσκοπος, ο Σεραφείμ Τίκας, χωρίς ν' αλλάξει κάτι. Και μόνο, μετά τα δέκα έξι (16) ολόκληρα χρόνια, ψηφίστηκε από την Κυβέρνηση Ν.Δ. και του Συνασπισμού ΚΚΕ του Τρ. Τζαννετάκη, ο νόμος 1848/1989 αρ. 18 που καταργούσε τα φρονήματα.

Όφειλε συνεπώς να γνωρίζει ότι ένας νόμος δεν καταργείται με λόγια παρά μόνο με την ψήφιση άλλου νόμου.

Σταματούμε εδώ. Εάν όμως χρειαστεί να επανέλθουμε - γιατί υπάρχουν πολλά ακόμα να απαντηθούν - θα το κάνουμε για να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας κι όχι να τους παραπληροφορήσουμε.

Ας μάθει, τέλος, ο σχολιαστής ότι, εάν με τέτοιες αλχημείες έκανε την διατριβή του για να γίνει Doctor, δε θα μπορέσει να ορθοποδήσει. Θα μας βρίσκει δε πάντοτε μπροστά του και δεν θάχουμε εμείς την ευθύνη...

Απτία αυτού του άρθρου είναι η **κραυγή πό-νου** που κατέχει τον κόσμο για τα δεκάδες νομοθετήματα που έφεραν κοσμογονική αναστάτωση και ηφαιστειακή έκρηξη στην ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια, και την παγερή αδιαφορία της θρησκευτικής ηγεσίας.

Ο κόσμος χάνεται. Τα νέα κορμιά και τις νεανικές ψυχές καταβροχθίζει αχόρταγος ο Άδης. Η «ένωση αθέων» ζήτησε από τον Υπουργό Παιδείας και «Θρησκευμάτων» την κατάργηση των θρησκευτικών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και ο υπουργός «τους υποσχέθηκε την κατάργησή τους» (το «ΒΗΜΑ», 23/8/15). Δεν πρόλαβαν να περάσουν 24 ώρες από την ορκωμοσία της νέας Κυβέρνησης και η νέα αναπληρώτρια υπουργός Παιδείας - που μάλλον θεωρεί ότι τα θρησκευτικά αποτελούν την αιτία της ... κακοδομίας στην παιδεία - είπε στο ραδιοφωνικό σταθμό («Στο κόκκινο»): «*Δεν είναι δυνατόν να οφείλει να δηλώνει ο μαθητής σε δημόσιο έγγραφο το θρήσκευμά του (ή την ιδιότητα του άθεου), ώστε να εξασφαλίσει την απαλλαγή...*».

Τις σχέσεις μεταξύ πολιτικής και θρησκευτικής ηγεσίας τα τελευταία 40 χρόνια τις διέκρινε η ανοχή και ο συμβιβασμός. Και τούτο γιατί η δεύτερη φοβούνταν μη χάσει τους μισθούς και τα προνόμια και ως εκ τούτου ενίσχυε το ανούσιο έργο των κρατούντων δίδοντάς τους το δικαίωμα να ποδοπατούν τα Ιερά και τα Όσια.

«**Άγιοι Πατέρες,**

Μήπως θυμάστε εάν ποτέ βγήκατε δημόσια να αναμετρηθείτε με την εξουσία για όσα απαράδεκτα συμβαίνουν;

Μήπως υψώσατε ποτέ φωνή δι-αμαρτυρίας και αποκαλύψατε τις μηχανορραφίες, την ψευτιά και την εκμετάλλευση;

Μήπως αρνηθήκατε να συμμορφωθείτε στα προστάγματα του άθεου κατεστημένου;

Μήπως ζητήσατε να παραμερίσουν αυτούς που αφανίζουν τη νέα τρυφερή ηλικία; Όχι. Δεν τολμάτε να ζητήσετε την αντικατάσταση ούτε ενός άθεου υπουργού θρησκευμάτων!

Ρίχνετε, εδώ κι εκεί, καμιά άσφαιρη τουφεκιά, έτσι για να ποικίλει η ζωή σας. Κάνετε κάποια ομιλία να την ακούσουν μερικοί εκκλησιαζόμενοι, λέτε και αυτοί φθαίνε. Ξαποστέλλετε κανένα κείμενο, σε γλώσσα πολλές φορές ακατανόητη και σε σας. Δίνετε κι ένα εντυπωσιακό πληρωμένο δημοσίευμα σε εφημερίδες ή σάιτ συνοδευόμενο μάλιστα και με την φωτογραφία σας.

Αυτό δεν είναι αγώνας. Είναι αυτοδιαφήμιση. Είναι **άγχος προβολής**.

Υπάρχετε σαν **πλήθος**, μα δεν υπάρχουν σαν ηγεσία. Εμφανίζεστε εκεί που εκ των προτέρων γνωρίζετε ότι θα δρέψετε θαυμασμό και χειροφιλήματα, μα δεν έχετε το θάρρος να παρουσιαστείτε εκεί που μυρίζει μπαρούτι και θυσία.

Αποφαίνεστε ως κριταί και δικάζετε και καταδικάζετε χωρίς οίκτο τους ανήμπορους παπάδες και σαν δικτάτορες τους τσαλαπατάτε.

Μα δεν βγάζετε άχνα μπροστά στα βλοσυρά βλέμματα των τυχάρπαστων της εξουσίας.

Τρέχετε από πανηγύρι σε πανηγύρι, από ονομαστήρια σε ονομαστήρια, από πολυαρχιερατικά σε ... αλληλολιβανιζόμενοι.

Κάνετε παρελάσεις στους δρόμους φορώντας τις παλιές εντυπωσιακές αυτοκρατορικές στολές, κρατώντας ράβδους, φορώντας μίτρες και εγκόλπια πολλών χιλιάδων ευρώ.

Τώρα που οι αυτοκράτορες πέθαναν αναλάβετε σεις να κρατήσετε στη ζωή τα δείγματα της κενότητας.

Να πιστεύετε αληθινά, πως με τις παρελάσεις θα σώσετε τον κόσμο; Πως με την επίδειξη του χρυσού και της ματαιότητας θα δώσετε μήνυμα σωτηρίας στις ναυαγισμένες υπάρξεις;

Πρέπει να γνωρίζετε, ότι αυτή σας η παρουσία ισοδυναμεί με το **τίποτα**.

Ο Ιησούς Χριστός, οι Απόστολοι και οι Άγιοι

ΟΙ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ» ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΣΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΙ ΤΟΥ ΕΙΠΕ Ο ΕΠΙΣΤΗΘΙΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ Π. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΛΥΒΑΣ, ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

«*Αυγουστίνε, δεν κατάλαβες τι θα γίνει; Ο Σατανάς μεταχειρίσθει όλα τα μέσα για να διαλύσει την Εκκλησία. Θα μεταχειριστεί εις τους εσχάτους καιρούς και ένα τελευταίο όπλο. Θα ντύσει παπάδες και δεσποτάδες πρόσωπα της εξουσίας του, θα τους φορέσει εγκόλπια και θα τους δώσει πατερίτσες. Και δια μέσου αυτών των αρχιερέων θα διαλύσει την Εκκλησία.*»

Ο Σατανάς θα εμφανισθεί με ράσα, με άμφια, με πατερίτσες και μπαστουνές!»

Πατέρες περπάτησαν στους δρόμους, επιδιώκοντας να βρουν και να σώσουν τους αμαρτωλούς, τα χαμένα πρόβατα, φορώντας την ταπεινή χλαμύδα κι εσείς μας δείχνετε τις στολές σας, τα αδαμαντοστόλιστα καπέλα σας, και τα ολόχρυσα κοσμήματά σας;

Κλειστήκατε στα πολυτελή σας ανάκτορα απολαμβάνοντας τον σκληρόκόβρωτο πλούτο σας και περιφερόμενοι σαν Κροίσοι αφήνετε τα πρόβατα να ματώνουν στις απόκρημνες ρεματιές πέφτοντας ανύποπτα στο στόμα των λύκων.

Ο λαός περιμένει να του δείξετε το δρόμο προς τον ουρανό και σεις τον σπρώχνετε στο βούρκο;

Σας έχει κυριεύσει η δεσποτική εξουσία και δόξα. Σας γοήτευσε ο πλούτος. Σας μάγεψε ο αισθησιασμός. Σα κέρδισε η ευμάρεια, αλλά σας έχασε η Εκκλησία.

Οι ιστορίες που ξεχύνονται στα Μ.Μ.Ε. μολύνουν τις αναπνοές μας, και δεν κάνετε τίποτα να σταματήσετε το κακό.

Ενώ θα έπρεπε να ήσασταν πιστά αντίγραφα των αγίων (ταπεινοί, αφιλάργυροι, αγωνιστές, άγρυπνοι φύλακες του ποιμνίου - Α΄ Πέτρου δ΄ 2-3), εσείς πέφτετε καθημερινά θύματα της κερδοσκοπικής δημοσιογραφίας εξαγοράζοντας προβολή και κολακεία.

«**Άγιοι Πατέρες**

Ζήτε ή δεν Ζήτε;

Δεν αισθάνεσθε, πως βρωμίζετε τα ολόχρυσά άμφιά σας; Δεν φοβάστε πως μεταβάλατε σε καταγώγιο την αρχιερατική καρδιά; Πώς θα πιάσετε το χέρι του παραστρατημένου, αμαρτωλού, άθεου να τον οδηγήσετε στον δρόμο του Θεού, όταν εσείς περιδιαβάζετε σε βαθύτερο κύκλο της Δαντικής κόλασης;

Δεν σας έχει μαγέψει, δεν σας έχει αιχμαλωτίσει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, που πάντα υποκριτικά καυχιέσθε ότι είστε «*εις τόπον και τόπον Του*» ενώ ισχύει για πολλούς από σας αυτό που έλεγε, μακαρίτης τώρα, επίσκοπος ότι: «*με τον μύθο του Χριστού περάσαμε καλά στη ζωή μας*»;

Μη μου πείτε πως όλα αυτά που σας γράφουμε δεν είναι αλήθειες.

Δεν υπάρχει καπνός δίχως φωτιά.

Είμαι βέβαιος, πως αν ήσασταν άσπιλοι, και είχατε το μέτωπο καθαρό, θα μπορούσατε σε μία ημέρα να εξουδετερώσατε τους εχθρούς της Εκκλησίας. Θα αποτελούσατε το μεγάλο φράγμα. Θα συγκροτούσατε μέτωπο αντίστασης, και προτάσσοντας τα στήθη σας θα αναχαιτίζατε τις δυνάμεις του σκότους.

Αυτά δεν έκανε ο π. Αυγουστίνος Καντιώτης, όταν χρειάστηκε μέσα στο μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών να διακόψει το πολυχρόνιο του βασιλιά φωνάζοντας από την ωραία πύλη στους ψάλτες «*Στοπ! ... ουκ έχουμε Βασιλέα ...*», στη Φλώρινα να διώξει την γυναίκα του Νομάρχη από την Εκκλησία αποκαλώντας την «*αρκούδα*», στη Λάρισα να ελέγξει τον μητροπολίτη Δωρόθεο και τους άρχοντες στο Μεσολόγγι την 4^η Αυγούστου ημέρα νηστείας που ψήνανε στην πλατεία καθώς και σε πάμπολλες άλλες περιπτώσεις;

Παρόμοια δεν ήταν και η συμπεριφορά του Αμβροσίου Ελευθερουπόλεως και Σεβαστιανού της Κόνιτσας;

Το ίδιο δεν έκανε ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Κοτσώνης όταν πλειστάκις ήρθε αντιμέτωπος με τους κρατούντες, και μάλιστα σε ημέρες δικτατορίας, όπου τα έσκαζε η φοβέρα...; Όταν ύψωσε το ανάστημά του και κατόρθωσε να διακόψει την εκτύπωση του Συντάγματος, στέλλοντας τα εκτυπωθέντα για πολτοποίηση επειδή απαλειφθηκε από την προμετωπίδα του κειμένου το: «*Εις το όνομα της Αγίας και Ομοούσιου και Αδιαιρέτου Τριάδος*»; Σε άλλη περίπτωση δε δίστασε να αποκαλέσει τους δικτάτορες «**γκάγκοτερς**».

«**Άγιοι Πατέρες**

Στέκομαι και σας κυττάζω.

Τι αντιπροσωπεύετε σήμερα; Το πλήρωμα ή το κενό;

Δεν σας είδα ποτέ να υψώνετε τη φωνή σας για το κακό που γίνεται.

Για να 'μαι ειλικρινής σας έχω δει μερικές

φορές, αλλά μου φανήκατε σαν κρύα, χρυσοφόρα μανκενά.

Ζήτε χωρίς να υπάρχουν. Εδώ έρχεται καταιγίδα, τσουνάμι, κατακλυσμός, κι εσείς είστε στον κόσμο σας. Δεν βλέπετε γιατί έχετε τυφλωθεί και δεν ακούτε γιατί βουλώσατε τ' αυτιά σας.

Μιλάτε για τον νέον αγίο μας τον π. Παΐσιο τον Αγιορείτη, αλλά δεν διαβάσατε τα πόσα προφητικά είπε που εκπληρώνονται στις μέρες μας. Κάνετε λειτουργίες στη μνήμη του και δίπλα στην εικόνα του βάζετε και το πανεράκι μην χάστε και την είσπραξη!

Και το κυριώτερο που δεν σας προβληματίζει, είναι το όραμα του Γέροντα το οποίο περιγράφει ο Αγιορείτης π. Δαμασκηνός. «*Ο αείμνηστος πατήρ Παΐσιος -λέγει- με προσεκάλεσε πολλάκις, δια να τελώσω την Θεϊάν Λειτουργίαν. Μετά την Θεϊάν Λειτουργίαν εουνήθιζε κατά το κέρασμα, που επακολουθεί, να προσφέρει ένα καφέ, ένα λουκούμι και ένα ποτήρι νερό. Εκεί εδράττετο της ευκαιρίας να μου εμπιστευτεί πολλά θαυμαστά γεγονότα, άτινα ο Θεός του εφανέρωνε... Ομολογώ ενώπιον του Κυρίου, ου ψεύδομαι. Μου έλεγε τόσο σπουδαία, τα οποία μόνον εις την ζωήν μεγάλων αγίων έχω διαβάσει εις Συναξάρια.*»

Κάποτε λοιπόν μου είπε και το ακόλουθον το οποίον με συνετάραξε».

«**Κατ' αυτές τας ημέρας πάτερ, η χάρις του Αγίου Πνεύματος μου έδειξε τον Άδην εκεί που και αι ψυχαι των κολασμένων ανθρώπων. Τον τόπον που βασιλεύει ο διάβολος. Εκεί, από όλα τα φρικτά που είδα, κατ' εξοχήν με εντυπωσίασε ότι είδα πολλούς Αρχιερείς, μαύρους, απολιθωμένους, όρθιους με προτεταμένην την ποιμαντικήν ράβδον.** Και συνέχισε να ομιλή αιτιολογών, δι-ατί είδε πολλούς Αρχιερείς:

«**Ευθύνες, πάτερ, πολλές έχουν οι Αρχιερείς και όσα δεν ανταποκρίνονται εις τας ευθύνας των, δια να αρέσουν εις τον Χριστόν, οδηγούνται εκεί, εις τον τόπον της βασάνου, μακρά του Χριστού.**»

Άγιοι Πατέρες:

Η σαπίλα δεν σας έχει διαβρώσει όλους, υπάρχουν αρκετοί που αναπνέουν τον πόθο του Θεού και όχι τα ποικίλα πάθη τους. Τολμήστε να ξεκαθαρίσετε τον αυλόγυρό σας και συγκροτηθείτε σε μέτωπο αγιότητας και αποστολικής μαχητικότητας.

Αφήστε τις κερκίδες και κατεβείτε στο στίβο.

Δεν φθάνει να πετάτε μικρά πετράδια στους ενόχους, και να ταμπουρώνεστε πίσω απ' τα ψεύτικα οχυρώματα, τους δήθεν «**διακριτούς ρόλους**». Όταν τους βλέπετε μπροστά σας να ποτίζουν τη νεολαία με το όπιο της αθεΐας, να τους σέρνουν στον μηδενισμό και στην απόγνωση, αγριέψετε, ορμήστε όπως κάνει κάθε άλογο όταν κινδυνεύουν τα μικρά του. Εί-δατε ποτέ σας την εικόνα αυτή; Είναι πολύ συγκινητική και διδακτική.

Όλοι οι Έλληνες, και ιδιαίτερα οι νέοι, σας καλούν.

Ελάτε να μας βοηθήσετε.

Εάν σήμερα τους το αρνηθήτε, αύριο θα είναι αργά και η ιστορία θα σας καταγράψει με τα μελανότερα χρώματα.

σαν ταμπέλλα, το ρητό «**Ει τις ου θέλει εργάζεσθαι, μηδέ εσθιέτω.**» **Θα το δούμε παρακάτω. Μόνο που αυτοί το άλλαξαν λίγο και λένε: Όποιος δεν εργάζεται, ούτε και να τρώη. Το έγραψαν αυτοί, αλλά δεν το εφαρμόζουν**

Αυτός είναι παγκόσμιος νόμος: δουλειά, και να σου δίνουν ο,τι χρειάζεσαι για να ζήσης. Όχι προνόμια. Επειδή σπούδασες γιατρός,

πρέπει να παίρνης μέσα στην Αθήνα 500.000 δραχμές την ημέρα και να οργιάζης τη νύχτα με τις πόρνες; Κ' επειδή έγινες μηχανικός ή καθηγητής ή δεσπότης ή νομάρχης, πρέπει να παίρνης πιο πολλά; Δεν έχεις εσύ στομάχι μεγάλο, και ο άλλος καναρινιού. Ένα στομάχι έδωσε ο Θεός, σ' όλους το ίδιο. Τι σημασία έχει αν εσύ σπούδασες, κι ο άλλος δουλεύει στους

δρόμους; Όλοι οι άνθρωποι έχουν ίση αξία. Ποιός τα παραδέχεται αυτά; Θέλεις εσύ Ιησούν τον Ναζωραίο η τον Βαραββάν; Βαραββάν ζητάς; Οι Βαραββαδες θα κυβερνήσουν...

Θα τα γράψω αυτά. Το τι θ' ακούσω δεν περιγράφεται. Ο ένας θα μου πη ότι είμαι σοσιαλιστής, ο άλλος θα με πη κομμουνιστή. Όχι, κύριε, δεν είμαι τίποτε απ' αυτά είμαι

μόνο Χριστιανός.

Δεν με ακούς; Τότε θα έρθη ο αντίχριστος για να σε κυβερνήσει και θα γίνουν αυτά που είπαμε.

Και άλλη φορά ο Γέροντας (στην Αθήνα το 1972) με το προφητικό του μάτι είδε την καταστροφή της Ελλάδος από την ΕΟΚ, ακούστε τον..

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η μνήμη του συνήγαγε από τα "πέρατα" της γης τα πνευματικά του τέκνα να αποτίσουν φόρο τιμής στην αγιοσύνη του.

Η συγκίνηση ήταν μεγάλη όταν έβλεπε κανείς ηλικιωμένους, νέους και μικρά παιδιά να περιμένουν υπομονετικά μέσα στην φοβερή ζέστη εκείνων των ημερών να προσκυνήσουν τον τάφο αποθέτοντας άλλοι λίγα λουλούδια κι άλλοι δεόμενοι ένα δάκρυ.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο γέροντας Ηγούμενος π. Πολύκαρπος κήρυξε πάνω στην ευαγγελική περικοπή (Η Κυριακή του Ματθαίου) την αναφερόμενη στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των 5 άρτων και των 2 ιχθύων από το Χριστό.

Στάθηκε στο σημείο της αθρόας προσέλευσης του λαού από τις πόλεις, ο οποίος αδιαφορώντας για την κούραση της πεζοπορίας, τη μέριμνα της τροφής και τον φόβο από τον προ ολίγων ημερών αποκεφαλισμόν του Ιωάννου του Προδρόμου, έσπευσε να συναντήσει το Χριστό έξω των πόλεων και ν' ακούσει «ρήματα ζωής» που στάλαζαν βάλσαμο στις καρδιές τους, κάνοντάς τους να ξεχάσουν και χρόνο και τροφή υλική και τόπο.

Πίστη αληθινή· πίστη μοναδική· πίστη αγνή και ανυπόκριτη, την οποία ο Κύριος αντάμειψε αφενός θεραπεύοντας τους αρρώστους και αφετέρου προσφέροντάς τους την αναγκαία υλική τροφή (ψωμί και ψάρια) μια που γι' αυτήν οι ίδιοι αδιαφόρησαν τηρώντας τα λόγια του Κυρίου «ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Ματθ. 6, 33). Με το θαύμα αυτό ωφέλησε ο Κύριος τους μαθητές του και το λαό ενισχύοντας την πίστη τους και φανερώνοντας την ταυτότητά του, τη θεότητά του που δημιούργησε τον κόσμο και προνοεί γι' αυτόν.

Ο Κύριος αναβλέψας εις τον ουρανό ευλόγησε τους άρτους...

Σ' αυτό το σημείο βρισκόμαστε μπροστά στο θαύμα που αποτελεί το προανάκρουσμα και την προετοιμασία για την σύσταση της Θείας Ευχαριστίας, το οποίο πραγματοποιήθηκε στο μυστικό δείπνο την μεγάλη Πέμπτη στο υπερώο της Ιερουσαλήμ, και το οποίο είναι το αποκορύφωμα της μεγάλης προσφοράς στον άνθρωπο που τρώγοντας το σώμα και πίνοντας το αίμα να γίνεται σύσσωμος και σύναμος του Χριστού εξασφαλίζοντας με

τον τρόπο αυτό ο άνθρωπος τη σωτηρία του.

Και συνεχίζοντας αναφέρθηκε στον Οσιομάρτυρα επίσκοπό μας.

Αγαπητοί μου πέρασαν 19 χρόνια από την κοίμηση του Σεβασμιωτάτου κυρού Θεολόγου.

Παρόλα αυτά δεν παύει η ζωή του ν' αποτελεί φάρο τηλαυγή που μας καθοδηγεί. Είναι αναγκαία μία σύντομη αναφορά στην αγία ζωή του καθ' οσον η μνήμη αγίου συμβάλει

και στη μίμηση του αγίου.

Από νεαρός είχε έντονο ιεραποστολικό ζήλο, γι' αυτό και ο Κύριος τον κάλεσε στην ιεροσύνη.

Το 1968

εξελέγη Μητροπολίτης Λαρίσης και ποιόμανε την Μητρόπολη με πολύ ζήλο και αυταπάρηση μέχρι το 1974.

Μετά από πολλές, γνωστές σ' όλους, οδυνηρές συνέπειες και με βεβαρυμένη υγεία, το βράδυ της 31^{ης} Ιουλίου 1996, στις 23'10, σε ηλικία 78 ετών, ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κυρός Θεολόγος, εκοιμήθη εν Κυρίω, στην μονάδα εντατικής θεραπείας του Γενικού Νοσοκομείου Λαρίσης.

Αυτά από το σύντομο αυτό συναξάρι.

Επιτρέψτε μου να κάνω και μία αναφορά σε κάποια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της προσωπικότητάς του.

Αγαπητοί μου, πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα πρόσωπα των πατέρων μας που κινήθηκαν εν Κυρίω, όπως ο Σεβασμιώτατος Θεολόγος, και «...μας άφησαν υποτύπωση υγιώντων λόγων...», (παράδειγμα υγιούς διδασκαλίας και πρότυπα αρετής και αγιότητας), τα πρόσωπα αυτά λοιπόν των Αγίων, αποτελούν πλέον δοξασμένες εικόνες του Θεού, που λούζονται στο φώς της άκτιστης δόξας Του και αντανκλούν την Θαβώρεια δόξα.

Ο τάφος τους, το χώμα του τάφου τους, τα

χαριτωμένα λείψανά τους, τα προσωπικά τους αντικείμενα, τα ρούχα τους, γίνονται φορείς της χάριτος του Θεού, και όταν οι άνθρωποι τα ασπάζονται με πόθο, παίρνουν χάρη από την χάρη τους και αισθάνονται αυτό τούτο το ποθητό πρόσωπό τους.

Για μας που γνωρίσαμε τον Σεβασμιώτατο Θεολόγο από την εφηβική μας ηλικία και τον ζήσαμε από κοντά όσο χρόνο έμεινε φιλοξε-

νούμενος στην Ιερά μας Μονή, το πρόσωπο του αποτελεί τέλειο υπόδειγμα δικαίου ανθρώπου, μια ζωντανή εικόνα του Θεού, διότι, όπως σημειώνει ο ποιητής στο συναξάρι του Μεγάλου Αθανασίου, οι δίκαιοι αν και πέθαναν ζουν (= οι γαρ δίκαιοι ζώσι και τεθνηκότες) .

Είμαστε ευγνώμονες στον Άγιο Τριαδικό Θεό, διότι μας αξίωσε να γνωρίσουμε από κοντά ένα αληθινό ομοίωμά Του και να φιλοξενοούμε στον εν τη μονή μας τάφο το ιερό σκήνωμά του ως ευλογία και ως χώρο και ασπίδα προστασίας.

Χρέος μας λοιπόν είναι και πρέπει στην μνήμη του σήμερα να αναφέρουμε μόνο τρία (3) γνωρίσματα που χαρακτηρίζουν την δοξασμένη αυτή εικόνα του Χριστού.

Και το πρώτο που πρέπει να πούμε είναι ότι τον Σεβασμιώτατο Θεολόγο τον στόλιζε κατ' εξοχήν η αρετή των αρετών, η διάκριση...

Ποτέ δεν τον ενδιέφερε να αποκτήσει δημοτικότητα, αγωνιούσε όμως, και μάλιστα πολύ για τον δήμο το λαό...

Ο Θεολόγος παρότι σ' όλη του την ζωή εργάστηκε σιωπηλά και με διάκριση, εν τούτοις ο Θεός τον ανέδειξε, τον έκανε γνωστό και ο λαός του Θεού του έδωσε την καρδιά του.

Ένα άλλο γνώρισμα που χαρακτήριζε την προσωπικότητα του Θεολόγου είναι ο θαυμαστός τρόπος που εξελέγη επίσκοπος. Ο

Λαϊκό προσκύνημα
ο τάφος του Θεολόγου

Θεολόγος, είναι γνωστό ότι, από την νεανική του ηλικία δοκιμάστηκε πολύ με την υγεία του. Ήταν πολύ ασθενικός. Σ' αυτό όμως το ασθενικό σώμα, κατοικούσε μία ανδρεία ψυχή που αποδέχονταν τις πολλές και ποικίλες δοκιμασίες σαν επισκέψεις του Θεού. Και τις υπέμεινε όχι απλώς αγόγγυστα, αλλά ευχαριστικά και δοξολογικά...

Συνέβη με τον Σεβασμιώτατο Θεολόγο, αυτό που συνέβη με τον Απ. Παύλο, όταν παρεκάλεσε τρεις φορές τον Χριστό να τον θεραπεύσει· αφού είχε ανάγκη από την υγεία του σώματος· κι Εκείνος του απάντησε : «... αρκεί σοι η χάρις μου, η γαρ δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται...». Παύλε σου αρκεί η χάρις, σου αρκεί η δωρεά που σου έδωσα να είσαι Απόστολός μου. Η δική μου όμως δύναμη, ολοκληρώνεται στην δική σου ασθένεια.

Ο Διονύσιος Τρίκκης γράφει στο προσωπικό του ημερολόγιο το εξής αποκαλυπτικό για το Θεολόγο : «...εμείς (γράφει) κάναμε το παν για να αποτρέψουμε την ανάδειξη του Θεολόγου σε επίσκοπο, επειδή πιστεύαμε ότι η κλονισμένη υγεία του, δεν θα άντεχε σε τέτοια ένταση. Αλλά τελικά μας τον επέβαλλε ο Θεός ».

Ο Θεολόγος λοιπόν ήταν ο εκλεκτός του Θεού. Τον Θεολόγο τον ενθρόνισε ο Θεός.

Ένα τρίτο γνώρισμα της θαυμαστής αυτής μορφής, αγαπητοί μου, για να αρκестούμε μόνο σ' αυτά, ήταν ότι ο Θεολόγος γεννήθηκε φτωχός, έζησε φτωχός και πέθανε φτωχός. Δεν μάζεψε ποτέ αργύρια. Καύχημά του ήταν η ακτημοσύνη του που υποσχέθηκε στην κουρά του.

Όμως η φτώχεια του δεν τον εμπόδιζε να πλουτίζει πολλούς. Και στο σημείο αυτό μιμήθηκε τους Αποστόλους. Μιμήθηκε τον Απ. Παύλο που λέγει : «...εμείς οι Απόστολοι, είμαστε φτωχοί, κάναμε όμως πολλούς να πλουτίσουν, δεν έχουμε τίποτα και κατέχουμε τα πάντα» (=ως πτωχοί πολλούς δε πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες).

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεολόγος, αγαπητοί μου, με την ζωή του ολοκληρη, δόξασε τον Άγιο Τριαδικό Θεό μας.

Ας ευχηθούμε, όπως ο Κύριος τον ανέδειξε επίσκοπο έτσι να τον κατατάξει και στις δέλτους του, μεταξύ των αγίων. Αμήν.

Η συνέχεια με την Αποκάλυψη του Ιωάννου στο προσεχές φύλλο

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 51^{ον}

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

3.- ΕΝΕΡΓΕΙΑ ή ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ: Η Ενέργεια είναι ουσιώδης προσόν του Θεού: Ό,τι ανήκει ουσιωδώς στο Θεό ταυτίζεται με το Θεό, διότι η ΟΥΣΙΑ του Θεού είναι απλή. Οι Ενέργειες λοιπόν είναι «ΘΕΟΤΗΣ», [Ιωάν. Καρμίρης. Σύνοδος Κων/λεως]. Ο Θεός είναι όλος παρών σε κάθε Ενέργεια Του. Οι Ενέργειες συμπίπτουν σχεδόν με τις λεγόμενες **ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ** του Θεού. Είναι δε αυτές: Η Δύναμη, η Σοφία, η Αγάπη, η Πρόνοια, η Χάρης, το Φως.

Εντούτοις, ενώ οι Ιδιότητες έχουν μάλλον στατικόν και υποκειμενικόν χαρακτήρα, ως προσόντα αποδιδόμενα από εμάς προς τον Θεό, οι Ενέργειες υπεμφαίνουν τον δυναμικό χαρακτήρα της Θείας ΟΥΣΙΑΣ, η οποία εκκέεται ως άπειρος πλούτος φωτός στον

κόσμο, αλλά και την αντικειμενική ύπαρξη αυτών των Ενεργειών. Κατ' ουσίαν οι Θείες Ενέργειες είναι αυτή η Θεία Ουσία «εν δυνάμει και εν ουσία ούσα». Είναι το αεικίνητον Αυτής. Ο Θεός, ών αέναος ζωή, εξ Εαυτού εκβλύζουσα και εις Αυτόν εκβάλλουσα ζή εν Εαυτώ ως Ενέργεια. Οι ΒΑΡΛΑΑΜΙΤΕΣ (= αίρεση Βαρλαάμ) λέγοντες την Ουσία του Θεού «άκτιστον θεότητα, εστερνημένην πάσης δυνάμεως και ενεργείας Θείας», [Ιωάν. Καρμίρης], καταδίκάζαν τον Θεό σε θάνατον, σε ένα ανενέργητο Ον, μη έχον ζωήν και μη δυνάμενο να αποκαλυφθεί, και περιέπιπτον έτσι στον Πλατωνικό Θεϊσμό.

Οι ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ «ικανούν» τον Θεό να φανερώνεται, να αποκαλύπτεται. Ο Θεός αποκαλύπτεται στις Ενέργειες Αυτού, ήτοι στην Αγάπη, στη Σοφία, στη Δύναμη, στη Χάρη, κλπ. Όπως οι Ενέργειες είναι φυσικές, ουσιώ-

δης προσόντα της Θείας Ουσίας, είναι και Προσωπικές. Φορείς των Θείων Ενεργειών είναι τα Τρία Θεία Πρόσωπα: Ο Πατήρ, ο Υιός και το Πνεύμα. Όλες οι Θείες Ενέργειες είναι Ενέργειες και των Τριών Θείων Προσώπων και Ενός εκάστου. Η Δύναμη του Πατρός είναι όλη και η αυτή δύναμη του Υιού και του Πνεύματος. Η Χάρης του Πνεύματος είναι όλη, και η αυτή Χάρης του Πατρός και του Υιού, κ.ο.κ. Όστε, ό,τι φανερούται εκ του Θεού είναι οι Ενέργειες Αυτού. Αυτός Ούτος ο Θεός. Φανερώνεται, όμως, πάντοτε Προσωπικώς, εν τω Προσώπω του Πατρός (Δημιουργία, Πρόνοια), του Υιού (Απολύτρωση), του Πνεύματος (Αγιασμός εκάστου). Ένας και ο Αυτός Θεός έρχεται και αποκαλύπτεται πάντοτε στο κόσμο, αλλά στο Ένα πάντοτε Πρόσωπο του Πατρός, ή του Υιού ή του Πνεύματος. Το Πνεύμα έρχεται στο κόσμο μετά την απέλευση (= φυγή - Ανάλυση)

του Χριστού εκ του κόσμου.

Ρητώς λέγει η Γραφή: «Ούπω γαρ ήν Πνεύμα Άγιον, ότι Ιησούς ουδέπω εδοξάσθη (δια του παθήματος και της Αναλύμεώς Του)». Οι πιστεύοντες «έμελλον λαμβάνειν» το Πνεύμα μετά την απολύτρωση του Κυρίου Ιησού Χριστού [Ιωάν. 7,39]. Όστε ο Θεός αποκαλύπτεται στον κόσμο με διάφορα Πρόσωπα: Του Πατρός, του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Ο αποκαλυπτόμενος είναι πάντοτε ο Ένας και ο αυτός Θεός. Οι Θείες Ενέργειες (= δυνάμεις, σοφία, αγάπη, κλπ.) είναι κοινές και οι αυτές για όλα τα Θεία Πρόσωπα. Μία και αυτή Δύναμη, Σοφία, Δικαιοσύνη, Χάρη, Αγάπη, κλπ. έχει ο Πατήρ, ο Υιός και το Πνεύμα. Τα πάντα στο Θεό είναι κοινά και ταυτά, πλην των Προσωπικών Ιδιωμάτων, ήτοι της Πατρότητας, της Υιότητας και του Εκπορευτού.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

του πρεσβύτερου
Ευστάθιου Κολλά Ορθόδοξος Θεολόγος,
εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α΄ Κοτσώνης, ήταν άνθρωπος της λατρείας του Θεού. Ύψωνε τα αρχιερατικά του χέρια για να προσφέρει την ευχαριστία, και την καρδιά για να πυρωθεί στη φωτιά της αγάπης των Μαρτύρων. Είχε ένα άδολο και ασταμάτητο διάλογο αγάπης με το Χριστό και μία διακριτική προσφορά διακονίας.

Ο μακαριστός Ιερώνυμος είχε έντονο το πνεύμα του νοικοκυριού, γι' αυτό προσπάθησε, με την ανάληψη των Αρχιεπισκοπικών του καθηκόντων, να αναστηλώσει το πεσμένο κύρος της ιερωσύνης. Έτσι εμφανίστηκε στο στίβο των μεγάλων αγώνων απρόμητος και αποφασιστικός, έτοιμος να αντιπαραταχθεί με τα ηθικά σκάνδαλα και τα οικονομικά συμπεριφέροντα, όπου μέχρι τότε ύψωναν τη σκυτάλη της επιτυχίας οι διεφθαρμένοι και οι άρπαγες τεχνοκράτες.

Ο ίδιος δεν ήταν οικονομολόγος ούτε ανέβηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο με τον αέρα του τεχνοκράτη ώστε να δαμάσει και να δρομολογήσει τις απίθασες οικονομικές δυνάμεις.

Η ανήσυχη όμως ευρηματικότητα του και η φωτισμένη μεθοδικότητά του του έδινε πνοή στους σχεδιασμούς, τα ξενύχτια πάνω στους υπολογισμούς και τις συζητήσεις με φίλους και αντιπάλους. Και οι ανύστακτες προσπάθειές του, με τη βοήθεια του Θεού, έφεραν καρπούς.

Πρώτη του φροντίδα ήταν να βάλει τάξη στα οικονομικά νοικοκυρεύοντας τους πόρους της Αρχιεπισκοπής και των κεντρικών Νομικών Προσώπων της Εκκλησίας. Να σώσει τις οικονομίες των μεγάλων Μονών από την απόκρυψη και τη διαρροή. Να μπει σε τάξη ο ΟΔΕΠ και το ΤΑΚΕ. Να προστατέψει από τη λεηλασία τα χρήματα που οι πιστοί αφιερώνουν στα μικρά και μεγάλα προσκυνήματα με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους σε έργα αγάπης και στοργής.

Δεύτερο μέλημά του ήταν η καταγραφή και η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας της Εκκλησίας. Έργο, που δεν ήταν καθόλου εύκολο, γιατί η εκκλησιαστική περιουσία απαρτίζεται από χιλιάδες κομμάτια γης που βρίσκονται απλωμένα σε όλη την επικράτεια και πολλά απ' αυτά έχουν καταλάβει καταπατητές αλλοιώνοντας τα σύνορά τους.

Ξεκίνησε με την κατάρτιση **κτηματολογίου** (πρωτόγνωρο, πριν 50 χρόνια, για την Ελλάδα). Η πρώτη πρόχειρη κτηματογράφηση που έγινε έδωσε βασικές πληροφορίες και στοιχεία για το κάθε κτήμα. Έτσι βγήκε στην επιφάνεια η ανάγκη να μετρηθούν ξανά και σωστά όλα τα κτήματα που πωλήθηκαν είτε από τον ΟΔΕΠ είτε από άλλο νομικό πρόσωπο της Εκκλησίας ώστε να διαπιστωθεί αν αυτοί που τα αγόρασαν κατείχαν ό,τι αγόρασαν ή απλώς σπασμένα κομμάτια από την γειτονική εκκλησιαστική περιουσία.

Σύγκρουση:

Το έργο αυτό έφερε τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο άμεσα σε αντίθεση με πολλούς ισχυρούς. Τέτοιες περιπτώσεις καταπατήσεων βρίσκονταν στις πλαγιές του όγκου της Πεντέλης, στην Εκάλη, στη Νέα Μάκρη, στην Πολιτεία, και στις παραθαλάσσιες περιοχές της Βουλιαγμένης. Στις περιοχές αυτές δεν ήταν εγκατεστημένοι πτωχοί μεροκαματιάρηδες, αλλά Κρόισσι, που μπορούσαν εύκολα να κινήσουν όλους τους μηχανισμούς παραπληροφόρησης και κατασκοφανήσεως ενάντια σ' εκείνον που θα τολμούσε να θίξει τα συμφέροντά τους.

Η κατασκοφανήση δούλεψε και ο λαός μάθαινε ότι ο Ιερώνυμος διώκει τους πτωχούς μεροκαματιάρηδες και όχι ότι θέλει να καταμετρήσει και καταγράψει την εκκλησιαστική περιουσία, γι' αυτό πρέπει να αποσυρθεί από την ηγεσία της Εκκλησίας.

Σύγκρουση:

Στην περιοχή Παπάγου, μια έκταση περίπου δέκα χιλιάδων στρεμμάτων – περιουσιακό στοιχείο της Εκκλησίας εκτιμώμενο σε πολλές δεκάδες εκατομμύρια – το κατέλαβε αυθαίρετα ο στρατός με τον Οργανισμό ΑΟΟΑ.

Από τις πρώτες εβδομάδες της θητείας του προτάθηκε στον Αρχιεπίσκοπο να δώσει λύση. Ο Ιερώνυμος πρότεινε στην ηγεσία του στρατεύματος να λυθεί το ζήτημα με απ' ευθείας συνεννοήσεις – είχε εκδοθεί δικαστική απόφαση που δικαίωνε την Εκκλησία – διότι δεν ήταν εποικοδομητικό να διαπληκτίζονται στρατός και Εκκλησία στα δικαστήρια.

Αναγκάστηκε να έρθει σε σφοδρή αντιπαράθεση – πράγμα ιδιαίτερα επικίνδυνο κατά την διάρκεια της δικτατορίας – γιατί, ενώ στις 12 Ιουλίου 1969 έστειλε επιστολή διαμαρτυρίας στον Πρωθυπουργό (Γεώργιο Παπαδόπουλο) για το θέμα αυτό, στις 20 Ιουλίου τον επισκέφθηκε ο Υπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ κατ' εντολή του και του διαβίβασε όρους του ΑΟΟΑ απαράδεκτους για την Εκκλησία, και ο Ιερώνυμος δεν τους έκανε δεκτούς.

Την ίδια ημέρα, στις 20 Ιουλίου, είχε οξύτατη αντιπαράθεση με τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στις 4-1-1972 έγινε μια ευρεία σύσκεψη για το ίδιο θέμα στην οποία ο Πατακός απειλήσε τον Αρχιεπίσκοπο λέγοντάς του ότι, αν δεν του δώσει το κτήμα δεν πρέπει να ξεχνά ότι ο στρατός διαθέτει την δύναμη των όπλων, και συνεπώς η Εκκλησία δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Και ο Μακαρίζος προκαλώντας άφησε να πλανηθεί το «μολών λαβέ». Παρ' όλα αυτά ο Ιερώνυμος έμεινε ανένδοτος.

Εκείνο που εξόργισε τον Ιερώνυμο ήταν η επίσκεψη του Β' Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης Δ. Πατλή κατά την οποία εκβιάζοντάς τον ζήτησε να υπογράψει συμβιβασμό δεχόμενος ότι η Εκκλησία έχει έκταση λίγων στρεμμάτων και όχι δέκα χιλιάδων όπως κακώς αποφάσισε το δικαστήριο υπέρ της Εκκλησίας.

Το αίτημά του ασφαλώς το απέρριψε ασυζητητί.

Σύγκρουση:

Στη Δυτική Πελοπόννησο, στην περιοχή Στρομφαλιά, η Εκκλησία είχε ένα κτήμα 23 χιλιάδων στρεμμάτων παραθαλάσσιο, με ωραιότατη αμμουδιά μεγάλου πλάτους και μήκους 12 χιλιομέτρων. Η περιοχή καλύπτονταν με δάσος από πεύκα και κουκουναριές και διώρυγες γλυκού νερού. Ήταν κατά τη γνώμη των ειδικών το «**Τουριστικό διαμάντι της Ελλάδας**».

Οι διάφοροι «επιχειρηματίες» προσπαθούσαν να το αρπάξουν για ένα κομμάτι ψωμί εκμεταλλευόμενοι την άγνοια της εκκλησιαστικής ηγεσίας και την έλλειψη ενδιαφέροντός της.

Παράλληλα η πολιτεία επιζητούσε το ξεπούλημα του κτήματος για το συμφέρον «της εθνικής οικονομίας» αδιαφορώντας σε ποιον ανήκει κι αν απογυμνώνονταν η εκκλησία από την περιουσία της.

Τις τελευταίες ημέρες του Ιουνίου 1967 – 43 ημέρες μετά την εκλογή του Ιερώνυμου στον Αρχιεπίσκοπο θρόνο – η δικτατορία αντιμετώπιζε μεγάλες συναλλαγματικές δυσκολίες λόγω του οικονομικού εμπάργκο εκ μέρους των «δημοκρατικών» κυβερνήσεων της Δύσης.

Αυτό το αντιλήφθηκε ένας ξένος «επιχειρηματίας» και εμφανίστηκε στα αρμόδια Κυβερνητικά Όργανα υποσχόμενος ότι, εάν του πωλούσαν το κτήμα, αυτός θα το αξιοποιούσε αμέσως και θα έφερνε στην Ελλάδα ένα μυθώδες ποσό σε συνάλλαγμα, ήτοι ένα δισεκατομμύριο διακόσια εκατ. δολάρια, που αντιστοιχούσε σε ένα ολόκληρο κρατικό ετήσιο προϋπολογισμό εκείνης της εποχής.

Η Κυβέρνηση θεώρησε την πρόταση θεόπεμπτη ευκαιρία και δεν έπρεπε επ' ουδενί να χαθεί. Γι' αυτό ζήτησε σύσκεψη, υπό την προεδρία του Ιερώνυμου, συμμετεχόντων των Παπαδόπουλου, Μακαρίζου, γραμματέα του ΕΟΤ, εκπροσώπου των «επιχειρηματιών» και, εκ μέρους του ΟΔΕΠ, τον αξιωματικό μητροπολίτη Τρίκκης Διονύσιο.

Ο Ιερώνυμος, που είχε ερευνήσει το θέμα και είχε διαμορφώσει ίδια γνώμη, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, δεν επρόκειτο για «θεόπεμπτη ευκαιρία» η πώληση αλλά για καμουφλαρισμένη άρπαγή, διότι η πραγματική τιμή ήταν τριπλάσια της προσφερόμενης.

Τότε ο Παπαδόπουλος, οργισμένος, κατηγόρησε την Εκκλησία ότι κωλυσιεργεί βάζοντας προσκόμματα στην προσπάθεια της Εθνικής Κυβέρνησης να αναπτύξει την Εθνική Οικονομία, και ως εκ τούτου το κράτος θα αναγκαστεί να το πάρει με Συντακτική Πράξη.

Ο Ιερώνυμος του απάντησε με έντονο ύφος: «*Εκείνος που ληστεύεται δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί κωλυσιεργός, όταν αμύνεται δια την υπεράσπιση της περιουσίας του, και καθ' ον χρόνον εγώ κάθημαι εις εκείνην την καρέκλαν (την αρχιεπισκοπικήν), εγώ, ως Εκκλησία, δεν θα έδωδα το κτήμα αντί πινακίου*

φακής... Εφ' όσον όμως διαθέτετε το ξίφος, μπορείτε να το πάρετε. Εγώ πάντως δεν πρόκειται ποτέ να το δώσω».

Τον Μάιο του 1970 επισκέφθηκε το χώρο και ο ίδιος με ειδικούς εμπειρογνώμονες προς διαμόρφωση ιδίας αντίληψης για το πώς μπορεί να αξιοποιηθεί.

Στις 19 Ιουλίου του 1973 έγινε μια ακόμα προσπάθεια εκ μέρους της δικτατορίας, αλλά η πρόταση που έκαναν ισοδυναμούσε με δήμευση της Εκκλησιαστικής περιουσίας. Συνεχίστηκε η προσπάθεια στις 2 Αυγούστου του 1972 αλλά και πάλι δεν βρέθηκε σημείο επαφής. Τότε είπε ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στους δικτάτορες: «*Εγώ νεκροθάπτης της εκκλησιαστικής περιουσίας δεν εφίλοδοξουν να γίνω».*

Σύγκρουση:

Οι αρπαγές της εκκλησιαστικής περιουσίας από μέρους του Κράτους ήταν συνεχείς, και γίνονταν πάντα κατά τον ίδιο τρόπο, πράγμα που έδειχνε ότι υπήρχαν εντολές άνωθεν. Η κατάσταση αυτή έφερε αρκετές φορές σε έντονη σύγκρουση την Εκκλησία και τον Υπουργό Γεωργίας και γενικότερα με την Κυβέρνηση. Μερικές φορές μάλιστα, ήταν τόσο εξοργιστικές οι αρπακτικές διαθέσεις των κρατικών οργάνων που ανάγκασε τον Αρχιεπίσκοπο να δώσει οδηγίες στα εκκλησιαστικά όργανα να αντιτάξουν βία στη βία.

Μία από τις πολλές περιπτώσεις είναι κι αυτή που έγινε στην περιοχή του Καρέα Αθηνών, όταν δασικοί υπάλληλοι άρχισαν να περιφράζουν αυθαίρετα κτήμα της Εκκλησίας. Μόλις το πληροφορήθηκε ο Αρχιεπίσκοπος προσπάθησε, μέσω κυβερνητικών παραγόντων, να τους σταματήσει αλλά στάθηκε αδύνατο. Τότε έδωσε εντολή στα αρμόδια όργανα του ΟΔΔΕΠ να εμποδίσουν, ακόμα και με τη βία, την κρατική αυθαιρεσία. Παράλληλα τηλεφώνησε στον Υπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Αγαθαγγέλου και, σε έντονο ύφος, ηξίωσε να δώσει εντολή να σταματήσουν πάραυτα οι παρανομούμενες, λέγοντας: «*Το Κράτος αυτό, όταν ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπον, δεν είναι πλέον Κράτος Δίκαιον αλλά γκάγκστερ».*

συνεχίζεται

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο Π. ΠΑΪΣΙΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

την αμώμητη Ορθόδοξη πίστη μας.

«*Τι θα πάτε να πάρετε από εκεί; έλεγε. Αυτοί δεν έχουν τίποτε, τα έχουν γκρεμίσει όλα».*

Και σε έναν Ορθόδοξο Γάλλο ιερομόναχο που τον ρώτησε σε τι διαφέρουν οι Καθολικοί και οι Προτεστάντες από τους Ορθόδοξους, είπε χαρακτηριστικά: «*Ας υποθέσουμε ότι η Ορθοδοξία είναι σαν αυτό το Καλύβι που βλέπεις, φτιαγμένο από πέτρες, λάσπη και ζωνάρια. Οι Καθολικοί αφαίρεσαν την λάσπη, οι Προτεστάντες αφαίρεσαν τα ζωνάρια. Μπορούν τώρα να σταθούν οι πέτρες μόνες τους».*

Στενοχωριόταν και όταν μάθαινε ότι κάποιοι Ορθόδοξοι θεολόγοι, αντί να τρέφονται από την «δυνατή πνευματική τροφή» των Ορθόδοξων Πατερικών κειμένων και να πίνουν από τα κρυστάλλινα ύδατα της Πατερικής Θεολογίας, μελετούσαν τους αιρετικούς θεολόγους της Δύσεως και έπιναν από τις θολερές πηγές τους, με αποτέλεσμα να φθάνουν ακόμη και σε λανθασμένα συ-

μπεράσματα για τους Αγίους Πατέρες.

Ούτε και με τους «διαλόγους» που γίνονταν με ετεροδόξους συμφωνούσε ο Όσιος. Διότι έβλεπε ότι οι μεν Ορθόδοξοι που ασχολούντο με «διαλόγους» και «συνέδρια» και «προσπάθειες για ένωση» δεν είχαν προηγουμένως ενωθή οι ίδιοι με τον Θεό, και επομένως δεν μπορούσαν να πληροφορήσουν τους άλλους με ορθόδοξα πατερικά βιώματα, οι δε ετεροδόξοι που συμμετείχαν σ' αυτά δεν είχαν ειλικρινή διάθεση. Σε επιστολή του το 1978 έγραψε: «*Το Ευρωπαϊκό πνεύμα νομίζει ότι και τα θέματα τα πνευματικά μπορούν και αυτά να μπουν στην Κοινή Αγορά. Όλα να ισοπεδωθούν. Οι μεν Ορθόδοξοι που έχουν ελαφρότητα και θέλουν να κάνουν προβολή, «εραποστολή», συγκαλούν δήθεν Συνέδρια, για να γίνεται ντόρος, να γράφουν οι εφημερίδες, και νομίζουν ότι έτσι προβάλλουν την Ορθοδοξία, με το να γίνουν ταραμοσαλά-*

τα με τους κακοδόξους. Αρχίζουν μετά οι υπέρ ζηλωτές και πιάνουν το άλλο άκρο, να λένε και βλασφημίες για τα Μυστήρια των Νεοσημερολογιτών κ.λ.π. και κατασκανδαλίζουν ψυχές που έχουν ευλάβεια και ορθόδοξη ευαισθησία. Οι δε ετεροδόξοι, έρχονται στα συνέδρια, κάνουν τον δάσκαλο, παίρνουν ο,τι καλό υλικό πνευματικό βρίσκουν στους Ορθόδοξους, το περνάνε από το δικό τους εργαστήριο, βάζουν δικό τους χρώμα και φίρμα, και το παρουσιάζουν σαν πρωτότυπο, και ο παράξενος σημερινός κόσμος από κάτι τέτοια παράξεννα συγκινείται και καταστρέφεται πνευματικά.

Ο Πατήρ Παΐσιος είχε έναν δικό του τρόπο να λήη και στους ίδιους τους ετεροδόξους την αλήθεια, χωρίς να προκαλή. Όταν το 1978 θα γινόταν η εκλογή νέου Πάπα, ένα ρωμαιοκαθολικό μοναχός του ζήτησε να προσευχθώ, ώστε ο Πάπας που θα εκλέξουν να είναι καλός. Ο Όσιος

τον χτύπησε με συμπάθεια στην πλάτη και του είπε χαμογελώντας: «*Μη στενοχωριέσαι, παιδί μου, όποιος κι αν είναι, αλάθπος θα είναι».*

Την δεκαετία του '70 πολλοί ζητούσαν την γνώμη του Πατρός Παΐσιου και για μία πρόταση που είχε γίνει, να μη φορούν οι ιερείς ράσα. Εκείνος τους έδειχνε μία ελιά, της οποίας είχε ξεφλουδίσει τον κορμό και τα χονδρά κλαδιά, αφήνοντας φύλλα μόνο στις άκρες των μικρών κλαδιών της. Στον ξεφλουδισμένο κορμό της είχε χαράξει: «*Τα δένδρα πέταξαν την στολή τους, θα δούμε την προκοπή τους*» και «*Παπάς αράσωτος, άρα άσωτος*». Η ελιά αυτή, όπως ήταν επόμενο, ξεράθηκε.

Απόσπασμα από το βιβλίο: «Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης», έκδοση Ιερών Ησυχαστηρίων «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκης 2015

Η ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ... ή ΠΑΡΑΙΤΗΣΟΥ!

Η πλειοψηφία των μητροπολιτών από την ημέρα που φόρεσαν την μίτρα και πήραν την πατερίτσα ζουν στον κόσμο τους. Όλη την ημέρα στριφογυρίζουν μέσα στα ανάκτορά τους με

κόλακες να χαϊδεύουν τα αυτιά τους.

Βγαίνουν για καμιά λειτουργία ή μυστήριο, κάνουν και καμιά ομιλία πρόχειρα-πρόχειρα αγγίζοντας κάποιο επίκαιρο θέμα που πουλάει (που πολλές φορές ούτε οι ίδιοι πιστεύουν αυτά που λένε) και πάλι κλείνονται μέσα.

Τέτοια παράξενα και περίεργα φαινόμενα παρακολουθούμε καθημερινά στα Μ.Μ.Ε. Στη Λάρισα, έχουμε γράψει αρκετές φορές, ο δεσπότης άλλα να λέει, και άλλα να κάνει.

Το έμαθε καλά το παραμύθι ο Ιγνάτιος. Εξ άλλου είχε για χρόνια μεγάλο δάσκαλο τον Σεραφείμ Τίκα, του οποίου τις... διδαχές εφαρμόζει με ευλάβεια.

Πριν μερικές ημέρες, την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου – είχε προηγηθεί με δηλώσεις γλυκανάλατες ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος – βγήκε ο δεσπότης Ιγνάτιος και μίλησε στο εκκλησίασμα για το θέμα των θρησκευτικών στα σχολεία. Το κατόρθωμα αυτό η μητροπολιτική εφημερίδα, που ανέλαβε εργολαβικά να προβάλει το ανύπαρκτο έργο του, έγραψε: «Ο μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος άστραψε και βρόντησε στην ομιλία του εντός των Αγίων Τεσσαράκοντα, για το θέμα του μαθήματος των θρησκευτικών. Είχε προηγηθεί ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος και δόθηκε το σύνθημα...».

Αυτή είναι η αποστολή σου δέσποτα, να τα λες στους 100-150 εκκλησιαζόμενους και μετά να αποσύρεσαι στο μέγαρο με την κουστωδία σου ικανοποιημένος ότι έκανες το καθήκον σου; Μήπως θα πρέπει να πάρεις τη ράβδο σου και να επισκεφθείς τους αρμόδιους και να τους τα ψάλλεις;

Το δεύτερο απαιτεί αληθινή πίστη στο Θεό και ανδρικό φρόνημα, κάτι που δεν υπάρχει γιατί στοιχίζει.

Αυτό μας θυμίζει, δέσποτα, τον μισθωτό τσοπάνο που όταν βλέπει τον λύκο από μακριά σφυρίζει και χουγιάζει για να φύγει. Μετά κλείνεται στην καλύβα του να φάει ικανοποιημένος ότι έκανε το καθήκον του. Τί τον ενδιαφέρει αν ο λύκος τελικά μπαίνει στο μανδρί και κατασπαράζει τα πρόβατα; Δικά του είναι; Αυτός μισθωτός εστί.

Λοιπόν, δέσποτα, αν πιστεύεις και πονάς το ποίμνιό σου θα πρέπει με παρηρησία να απλώνεις δίστομη ρομφαία προς κάθε αρχή και εξουσία και όχι «να βροντάμε και να αστράφτουμε» μπροστά σε 100-150 εκκλησιαζόμενους. Το καλό το παλληκάρι στη φουρτούνα φαίνεται.

Ή πιστεύεις και ορμάς στη φωτιά ή καταθέτεις το ωμοφόριό σου και αποσύρεσαι σε μοναστήρι, αν σε δεχθούν κι εκεί.

Αρκετό κακό κάνατε στην Εκκλησία!

Ε ΡΕ ΔΟΥΛΕΜΑ ΠΟΥ ΠΕΦΤΕΙ !!!

Ο δεσπότης Ιγνάτιος, μετά από 19 χρόνια, κατάλαβε ότι υπάρχει στην Εκκλησία Οικουμενισμός και σύστησε στο ποίμνιο, σε μια αποστροφή σε ολιγόλεπτη ομιλία σε ναό της πόλης, ότι πρέπει να προσέχουμε, διότι οι Οικουμενιστές κάνουν μεγάλο κακό στην Εκκλησία...

Ε ρε δούλεμα και υποκρισία που πέφτει!

Δεδομένου ότι από χρόνια το γνωρίζει, ότι ο Αρχιερέας του Οικουμενισμού είναι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, που συμπροσεύχεται με αλλόδοξους και αλλόθρησκους, δωρίζει δεξιά και αριστερά Κοράνια, αντί της Αγίας Γραφής, συνεργάζεται με Διεθνή σκοτεινά κέντρα αποφάσεων, αρνείται

την μοναδικότητα της Ορθοδοξίας μετατρέποντάς την σε μία από τις πολλές Ομολογίες και Θρησκείες, αυτός όψιμα ξεσπάθωσε κατά του Οικουμενισμού. Καλά τι ρόλο παίζει ο άνθρωπος; Τη μία τον βλέπουμε να φωτογραφίζεται συλλειτουργώντας με τον Βαρθολομαίο, να προσκαλεί συναδέλφους του ομιλητές στη Λάρισα – ενώ οι περισσότεροι είναι οικουμενιστές – και από την άλλη να καταφέρεται κατά του Οικουμενισμού.

Ο Σαλαμίνιος δεσπότης θα περνάει τους Λαρισίαιους για χαχόλους, αλλώς δεν εξηγούνται αυτά που λέει μ' αυτά που κάνει. Δεκάδες οι ανακολουθίες του και αντιφάσεις που έχουμε καταγράψει και τις οποίες θα δημοσιεύσουμε εν καιρώ. Χαρακτηριστικά αναφερόμαστε στην πομπώδη φράση του: «*Να τηρήσουμε την Κυριακή αργά!*»! Και ενώ διακήρυττε αυτά, παράλληλα φωτογραφίζονταν και συναγελάζονταν με τους βουλευτές Χαρακόπουλο και Κέλλα που ψήφισαν το νομοσχέδιο. Ανέχονταν δε, Κυριακή πρωί και εορτή του αγίου Κοσμά του Αιτωλού (θανατώθηκε, με την υπόδειξη των Εβραίων, γιατί καθιέρωσε την Κυριακή μη εργάσιμη) και εν ώρα θείας λειτουργίας, συνεργείο να ρίχνει μεπτά στο προαύλιο του επισκοπείου.

Τα ίδια έκανε και με την μετάφραση των Λειτουργικών κειμένων (είπα-ξείπα), τον μακαριστό π. Σεραφείμ Δημόπουλο, τον π. Αλέξανδρο Τσίρκα και τον π. Λάμπρο Ρίνη, αλλά και στους ιερείς που υπέγραψαν την «ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ» κατά του Οικουμενισμού». Τώρα όμως, που ο Οικουμενισμός δέχεται τα ορθόδοξα πυρά, σκέφτηκε να παρουσιαστεί ως αντιοικουμενιστής ενθουσιάζοντας κάποια χριστιανούλικά περιοδικά – με το αζημίωτο βέβαια – κάνοντάς τα να πουν «Ωραία τα λέει ο Λαρίσης», ενώ ο ίδιος συνεχίζει το βιολί του συνεργαζόμενος με φιλοοικουμενιστές θα θυμίζοντάς μας τα ππεροέντα έτη του μακαρίτη δεσπότη Σεραφείμ Ορφανού για τις χριστιανικές οργανώσεις:

«*Παύλε (οδηγός του), τώρα τους γελάσαμε αυτούς πάμε να ξεγελάσουμε και τους άλλους... και μετά πάμε για καλό φαγητό...*»

Ε ρε δούλεμα που πέφτει !!!

ΚΟΙΜΑΤΑΙ, ΞΥΠΝΑΕΙ ΛΕΦΤΑ ΒΛΕΠΕΙ

Δόξα τω Θεώ, είπαν οι ιερείς, που για πρώτη φορά ο επίσκοπός μας μετά από 19 χρόνια δεν μας έφερε ομιλητή στη σύναξη που έγινε στις 24 Σεπτεμβρίου ε.α. στον Ιερό Ναό της Νίκαιας Λάρισας, αλλά θα μιλήσει ο ίδιος.

Το θεώρησαν αυτό ως ένα καλό σημάδι, το ότι ο πνευματικός τους πατέρας αποφάσισε να τους διδάξει ποιμαντικά και πνευματικά και να αφήσει κατά μέρος πλέον τα φιλόδοξα οικονομικά σχέδια που σε κάθε σύναξη αράδιαζε και έφερνε σε οικονομική ασφύξια τους ιερούς ναούς.

Άρχισαν να αισθάνονται ευφροσύνη – μια και ήταν η πρώτη της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς – ακούγοντας τον ποιμενάρχη τους και θαυμάζοντας τη ρητορική του δυνατότητα. Διαβάζοντας το γραπτό κείμενο είπε: «*Ιερουργώντας την ιερατεία του Κυρίου, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε το βάρος της ευθύνης μας ως λειτουργοί και ποιμένες... Η φλόγα της πίστεως και ο ιερός ενθουσιασμός της καρδιάς μας δεν πρέπει να σβήσει ποτέ... για το καλό της ψυχής μας, για την πνευματική οικοδομή του λαού μας... σε έναν κόσμο που δυστυχώς παραπαίει*».

Δεν πρόλαβε να τελειώσει την ολιγόλεπτη γραπτή ομιλία όταν τους κοίταξε καλά-καλά και αλλάζοντας ύφος τους είπε: «*Ακούστε εδώ • Ξεχάστε αυτά που ξέρατε μέχρι τώρα*». – Και συνέχισε με ένα ελεγκτικό κατεβατό – «*Όσοι δεν κατέθεσαν προ-ύπολογισμούς (απολογισμούς) θα πάρετε εξώδικα, και το λόγο θα έχει ο Εισαγγελέας • εμείς δεν έχουμε καμία ευθύνη*».

Οι παπάδες άρχισαν να κοιπιούνται και να σκουντιούνται μεταξύ τους ψιθυρίζοντας «*πάλι για εισαγγελείς μιλάει*».

– Σας κάνω γνωστό ότι φέτος, λόγω του CAPITAL CONTROL ο «έρανος της αγάπης» δεν θα γίνει από την «Λογία Φιλαδελφία και Αλληλεγγύη» αλλά από μία άλλη επιτροπή που θα κάνουμε λίγες ημέρες ενωρίτερα και αμέσως μετά θα την καταργήσουμε.

Τι είναι τούτο πάλι; Τι σχέση μπορεί να έχουν τα χρήματα του εράνου με τα capital control, αφού τα συγκεντρωμένα χρήματα αμέσως διατίθενται στους αναξιοπαθούντες αδελφούς; Ποιο κόλπο πάλι να ετοιμάζει;

– Ακούστε καλά – συνέχισε. Υπάρχουν ναοί που κατακρατούν τα χρήματά μας (!) και δεν φέρνουν τις τριμηνίες – κι άρχισε να διαβάξει ονόματα «κακοπληρωτών» – αυτοί, να ξέρετε, είναι οι «γνωστοί»...

Πάγωσαν οι παπάδες. Μας θύμισε – έλεγαν – τους γνωστούς άγνωστους των

Εξαρχείων. Τι προσβολή και εξευτελισμός είναι αυτός από τον πνευματικό σου πατέρα σε μια ομιλία 130 παπάδων... να διασύρει τίμιους ιερωμένους ως μπαταχτσήδες γιατί βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία! Τη συμπεριφορά αυτή ούτε οι δα-

νειστής τοκογλύφοι δεν παρουσιάζουν καθότι το απαγορεύει ο νόμος «προσωπικών δεδομένων». Δηλαδή ο δεσπότης είναι υπεράνω των νόμων; Έχει θεοκρατική ασυλία;

– Τους είπε και μερικά ακόμα...

Την επομένη – πριν καλά καλά συνέλθουν οι παπάδες – πήραν το μανιφέστο. Με αρ. πρωτοκόλλου 922 και ημ. 22- Σεπτεμβρίου 2015 (είχε συνταχτεί 2 ημέρες πριν στην σύναξη): «*Σας παρακαλώ πολύ – είδατε ευγενικά συμπεριφορά; – όπως, εντός ευθέτου χρόνου τακτοποιήσετε όλες τις τυχόν εκτροπές και υποβάλλετε στην Ιερά Μητρόπολη φωτοτυπίες της πρώτης σελίδας των βιβλιαρίων καταθέσεων, εις το οποίο να καταφάνεται ότι τα χρήματα είναι κατατεθειμένα επ' ονόματι του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου*».

Αυτό ήταν το αποκορύφωμα του θράσους, να ζητήσει τα βιβλιάρια με την γελοία δικαιολογία, μήπως πεθάνει κάποιος επιτρόπος και πάρει μαζί του τα χρήματα του ναού! Εμείς δεν θέλουμε να πιστέψουμε αυτά που οι ιερείς υποπτεύονται ότι μπορούν να συμβούν. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ευχηθούμε ο Θεός να βάλει το χέρι του!

Για χρόνια σας λέγαμε, ότι ο άνθρωπος γεννήθηκε πτωχός – όπως δήλωσε ο ίδιος – και βρέθηκε σε μία πλούσια μητρόπολη με πακτωλό χρημάτων και έπαθε. **Κοιμάται και χρήματα ονειρεύεται. Ξυπνάει και παίζει με τα χρήματα, σαν τον κροίσσο.**

Γι' αυτό και τους Αγωνιζόμενους χριστιανούς, που δεν τον αναγνωρίζουν, δεν τους κυνήγησε ποινικά ώστε να τους κλείσει φυλακή για τα «ανάξιος» που φωνάζαν, αλλά τους σέρνει στα αστικά δικαστήρια ζητώντας χρήματα για την ηθική του αποκατάσταση. Να τί λέγει στην αγωγή: «*Να υποχρεωθούν έκαστος των εναγομένων – αγωνιζομένων – να μου καταβάλουν το ποσό των 20.000-80.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστην...*». Άραγε με τα χρήματα που θα εισπράξει θα αποκατασταθεί η ηθική του βλάβη;

Φοβερό πάθος η φιλαργυρία, αδελφού μου, να μην μπορεί να ησυχάσει κανείς ούτε στον ύπνο του!

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ;

Μετά από τα αλλεπάλληλα δημοσιεύματα της Μητρόπολης για τον «δικαστικό θρίαμβο» του δεσπότη Ιγνατίου εναντίον μας, απαντήσαμε με δικαστικά έγγραφα αποκαλύπτοντας τα ψεύδη που επικαλέσθηκε, τους ψευδομάρτυρες ιερωμένους που χρησιμοποίησε, και τα νομικά τε-

Με βούρδουλα κυνηγάει τους αγωνιζόμενους Λαρισίαιους ο Ιγνάτιος

σε όσους έχουν ερωτηματικά τους απαντούμε:

Εμείς παρά την σκληρή οικονομική, ηθική και σωματική περιπέτεια δεν παύουμε να προσευχόμαστε να μετανοήσει έμπρακτα για το κακό που έκανε και συνεχίζει να κάνει στην τοπική μας Εκκλησία. Να γονατίσει και με «*καρδία συντριμμένη και τεταπεινωμένη*» να εκπέμψει τελωνικό στεναγμό με ένα δεύτερο «*ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ*» και να καταθέσει ένα δάκρυ συντριβής στα πόδια του Εσταυρωμένου Κυρίου μας.

Πιστεύουμε πως αυτό το δάκρυ θα τα κρατήσει ο Κύριός μας, ως μαργαρίτη ατίμητο στο θησαυροφυλάκιό εν ημέρα Κρίσεως.

Το ευχόμαστε!

Λαμπαδάριος

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Την Τετάρτη 28 Οκτωβρίου 2013 καλούμαστε όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας για μια καθαρή, εννομη και κανονική Εκκλησία χωρίς να παραβιάζονται το Σύνταγμα και οι Κανόνες της (I.K.). Να βρισκόμαστε όλοι στο μητροπολιτικό ναό του Αγ. Αχιλλείου (πλατεία Μητέρας) στις 10 το πρωί (μετά την Θεία Λειτουργία) για να τιμήσουμε με την παρουσία μας τους νεκρούς του '40 που έδωσαν τη ζωή τους για να ζούμε σήμερα εμείς ελεύθεροι. Η παρουσία μας στέλνει και ένα μήνυμα προς κάθε πολιτική και θρησκευτική ηγεσία γιατί σιωπούν στην παράνομη και αντικανονική εκλογή του δεσπότη της Λάρισας. Η διαμαρτυρία μας θα είναι σιωπηλή. Μόνο τα αναρτημένα πανό θα φανερώσουν την παρουσία μας.

Όλοι στο προσκλητήριο για την αλήθεια και το δίκαιο.